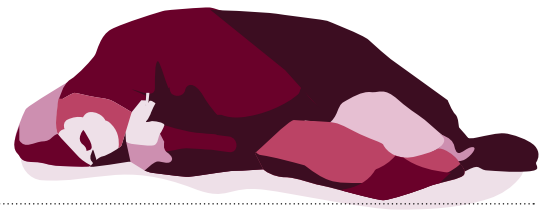

Kommuner vil investere sig ud af tunge sociale udgifter.
Ny regnemodel gør gevinsterne tydelige. **side 3 og 6-7**

kommunen

politik fra rødderne mandag den 10. oktober 2016 · nr. 24 · 59. årgang

Bryllupper er blevet big business

Flere kommuner melder sig kreativt ind i kampen om at få del i bryllupskagen. I Ærø gik man over stregen.

økonomi side 12-13

FOTO: RASMUS FLINDT PEDERSEN

Mød to yngre
kvindelige
kommunal-
direktører.
ledelse
side 16-17

**"Jeg skal ikke afvise,
at der sidder en
enkelt ronkedor et
eller andet sted og
undrer sig."**
Rikke Würtz

Fremtidens sundhed.
Helbredende sorbet,
pillerobotter og
hygiejnemøbler.

sundhed side 14-15

**Opgør med
grundskylden.**
Provinsen har vundet
på den lange bane.

økonomi side 5

Bliv forsikret blandt ligesindede.

Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Politikeres løn og pension ændres fra 2017

Politikerne på Christiansborg blev i maj enige om at hæve deres egen pensionsalder, og nu har de sat dato på, hvornår deres pensionsalder skal stige fra efterløns- til folkepensionsalderen. Ændringen skulle først træde i kraft efter næste folketingsvalg, men nu er der alligevel sat en konkret dato: Pensionsalderen for borgmestre og regionsrådsformænd hæves fra efterløns- til folkepensionsalderen fra den 1. januar 2017, mens ændringerne først træder i kraft for folketingsmedlemmer og ministre den 1. april 2017. Borgmestre og regionsrådsformænd får desuden en lønstigning på 31,4 procent, da de ikke har fået justeret deres løn siden 1994. Stigningen svarer til lønudviklingen på det kommunale og regionale arbejdsmarked.

**“Så meget for den trussel.
Jeg blev ikke væltet.”**

Lars Løkke Rasmussen

Afgiftsrabat til småfærger vil gavne miljøet

Et nyt lovforslag kan med et slag sænke småfærgernes CO₂-udledning og samtidig forbedre deres økonomi, hvis det bliver vedtaget. Det er regeringen, som vil sænke elafgiften for færger under 400 ton fra mere end 80 øre til bare 0,4 øre pr. kilowatt-time. Det er så markant et nedslag, at det ifølge Danmarks Rederiforening gør det rentabelt at sætte eldrevne færger ind i stedet for de nuværende dieselfærger. - Allerede nu står de første færger klar til at gå over til el. Efterhånden som de mange, små færger til øer eller over fjorde rundt om i Danmark skal opgraderes eller udskiftes, så vil de i høj grad skele til muligheden for ren batteridrift. Det er godt nyt for et samfund, som netop investerer i grønnere transport, siger direktør i Danmarks Rederiforening Jakob Ullegård.

Regering vil have CEPOS blandt vismænd

Regeringen vil have en repræsentant for den liberale tænketank CEPOS med ind i Det Økonomiske Råd, som løbende vurderer og kommenterer landets økonomiske situation. Det fremgår af regeringens lovkatolog for det kommende folketingsår, som blev fremlagt i forbindelse med åbningen af Folketinget tirsdag. - I forbindelse med lovforslaget justeres sammensætningen af Det Økonomiske Råd, så CEPOS indtræder på en ledig plads på arbejdsgiversiden, skriver regeringen i lovkatologet. Det er ikke første gang, regeringen piller ved sammensætningen af sådan en institution. I august vakte det opsigt, da regeringen ville sætte en stopper for, at Dansk Flygtningehjælp kan indstille medlemmer til Flygtningeævnets.

○ Nå, ikke alligevel

De sidste teltlejligheder, hvor der siden sidste år har boet asylsøgere, bliver nu tømt for beboere - her i Næstved i sidste uge. Behovet for indkvartering er mindsket, efterhånden som antallet af nytilkomne asylsøgere til Danmark er faldet drastisk. I alt lukker Udlændingestyrelsen 4800 indkvarteringspladser på forskellige asylcentre rundt om i landet. Det er dog kun de 2800, der lukkes permanent. 2000 pladser skal fortsat være i beredskab, meddeler Udlændingestyrelsen. Asylcentret i Næstved åbnede i oktober 2015 efter en periode, hvor der ankom mange asylsøgere henover landets grænser sydfra.

Foto: Per Rasmussen / Polfoto

Få indvandrere i dansk politik

Hovedbestyrelserne for de ni partier i Folketinget har tilsammen 416 medlemmer. Kun to af disse har anden etnisk baggrund end dansk. Det skriver Ugebrevet A4 på baggrund af en kortlægning via partiernes hjemmesider og Folketinget.dk i september 2016.

To medlemmer i Folketinget svarer til 1,1 procent. I det svenske parlament har 8,3 procent af medlemmerne indvandrerbaggrund, i Tyskland 5,9 procent og i Norge 2,4 procent. Ikke-vestlige indvandrere udgør cirka 7 procent af befolkningen. Valgforsker på Stockholms Universitet og ekspert i mangfoldighed, professor Drude Dahlerup, kalder det 'dybt problematisk': De danske partier er åbenbart ikke tilstrækkelig inkluderende, og her kunne de lade sig inspirere af både Sverige og Norge, siger hun.

Den megakorte avis
@brnm

"Brog" er et par oldtidsunderbukser. Så hvis du ikke kan lide Dannebrog hænge bag Pia K kan du jo bare forestille dig et par giga-underhylere.

4

folketingspolitikere – Naser Khader (K), Jan E. Jørgensen (V), Jane Heitmann (V) og Brian Mikkelsen (K) – blev smidt ud fra åbningsdebatten i folketingssalen. Formand Pia Kjærsgaard (DF) ville ikke lade dem være iført bluser med et budskab om krigen i Syrien.

Over 100 skal afhøres om skattesvindel

Det vil kræve afhøringer af flere end 100 medarbejdere i Skat og Skatteministeriet, hvis sagen om svindel med udbytteskat for 12,3 milliarder kroner skal kulegraves af en undersøgelseskommission. Det fremgår af et notat fra Skatteministeriet i Berlingske.

Skatteministeren foreslår derfor en advokatundersøgelse af skatteskandalen i stedet for en kommissionsundersøgelse, for med det store antal afhøringer risikerer en undersøgelse at trække ud i årevis og blive milli-ondyr, lyder det fra ministeriet i notatet. Ifølge ministeriet blev der til sammenligning i Dan Lynge-sagen og i Skattesagskommissionen afhørt 44 vidner. I Farum-kommissionen blev der afhørt 222 vidner, mens Skattefradragskommissionen trak på 59 vidner.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen Aps, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard

Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Johan Seidenfaden
Redaktionssekretærer: Charlotte Holst, Nadine Nielsen

Journalister: , Knud Abildtrup, Daniel Christensen, Mathilde Friis-Andersen, Benjamin Holst, Michael Kjærgård, Anders Kjølter, Iben Augustsen, Ronja Pilgaard, Susanne Sayers, Morten Uhrenholdt, Arne Ullum

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes

Korrektur og faktatjek: Svend Kjems Hove

Redaktionsassistent: Mads Westermann

Foto: Scanpix, Polfoto

Salg & abonnement: Lisbeth Moesgaard
lisbeth@kommunen.dk
tlf. 46 35 33 43

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 3334 6062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 42.000 (Index Danmark/Gallup 1. kvartal 2016)

Tryk: JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

Sociale investeringer har slået rod i budgetterne

Flere kommuner lægger op til investeringer i børn, ældre og socialt udsatte viser en gennemgang af budgetterne for 2017. Og tilbagebetalingstiden er kortere, end man skulle tro, siger forsker.

budget

Af Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

og Arne Ullum
arne@kommunen.dk

I Faxe Kommune skal den tidlige indsats på børneområdet styrkes med mere og bedre uddannet personale, og i Køge har forligspartierne afsat 5 millioner til en investeringspulje for tiltag, der sikrer driftsbesparelser og tager højde for udgifterne til det stigende antal ældre borgere.

Kommunen har gennemlæst de første budgetter, og det er en gennemgående tendens, at flere kommuner er klar til at afsætte midler til at forebygge sociale og sundhedsmæssige udfordringer.

Ifølge Per Nikolaj Bukh, der er professor i økonomistyring

ved Aalborg Universitet, er det en udvikling, som har taget fart i de seneste år.

- Siden 2010 er der for alvor begyndt at ske noget, fordi kommunernes råderum så småt er blevet større. Det kan godt være, at mange kommuner stadigvæk er pressede, men det er slet ikke som for et par år siden, hvor de kun lige akkurat kunne løse hverdagens problemer, fortæller han.

En af de kommuner, der satser på en tidlig indsats, er Nyborg. Her har byrådet besluttet at indføre Sverigesmodellen, hvor sagsbehandlere har færre sager og dermed kan følge børnene tættere.

Målet er færre og kortere anbringelser og dermed en kommunal besparelse på længere sigt. Udover Nyborg

Hvis ældre er glade og tilfredse med livet, holder deres BMI sig på den sunde side af 20 i stedet for at rasle ned på et plejekrævende niveau. Flere kommuner har set fidusen og investerer i forebyggelse.

Foto: Miriam Dalsgaard / Polfoto

nævner blandt andet Hjørring, Faxe, Lyngby-Taarbæk og Næstved børn og unge som et fokusområde i de budgetter, der var blevet offentliggjort inden torsdag i sidste uge.

Gryende opmærksomhed

Elisa Bergmann, der er formand for Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund, BUPL, mener også, at kommunerne i øjeblikket er mere optaget af forebyggelse, end de nogensinde har været før. Hun venter dog stadig på, at de flotte ord bliver fulgt op med flere midler til en øget indsats.

- Som det ser ud lige nu, bli-

ver der ikke afsat de nødvendige ressourcer. Kommunerne kan skrue på flere håndtag og eksempelvis øge det tværfaglige arbejde eller efteruddanne pædagoger, for vi er endnu langt fra at have indfriet det fulde potentiale. Men der er helt klart en gryende opmærksomhed, og især en håndfuld kommuner går i front med langsigtede investeringer, siger hun.

Professor i økonomistyring Per Nikolaj Bukh vurderer, at alle kommuner efterhånden er kommet med på forebyggelsesbølgen, men at der er et naturligt gab mellem de fattigste kommuner og storbyerne, som har flere ressourcer

"Der er helt klart en gryende opmærksomhed, og især en håndfuld kommuner går i front med langsigtede investeringer."

Elisa Bergmann, formand for BUPL

til at investere i fremtiden. Han understreger samtidig, at kommunerne kan komme langt med små initiativer, og at tilbagebetalingstiden ikke altid strækker sig over flere år.

- Der er ikke altid så mange års ventetid, før de her indsatser betaler sig, som man ellers skulle tro. På ældreområdet er der en relativt hurtig tilbagebetaling, hvis kommu-

nen for eksempel sætter ind overfor ensomhed og underernæring med fællesspisning. Det øger livskvaliteten for de ældre, og hvis man kan øge deres BMI, mindsker det risikoen for, at de bliver svagelige og skal have kommunal hjælp, fortæller han.

» Læs tema side 6-7

analyse Finesse skaber pres for lavere skat

Af Arne Ullum

Regeringens forslag til skattereform indeholder en lille finesse, der vil øge presset markant for personskattelettelser fra 2021. Det pres vil ikke kun komme mod Folketinget, men også mod landets byråd.

Finessen består i, at grundskylden fra 2021 vil blive opkrævet af arbejdsgiveren via bolig-ejeres lønseddel og ikke som i dag via en selvstændig opkrævning direkte til bolig ejere fra kommunerne.

Umiddelbart ligner det en ren teknisk detalje, men glem ikke, hvordan det vil påvirke vælgerne.

Meget få danskere forstår skattesystemet i dybden, og derfor foretager de fleste skatteydere en meget enkel analyse ud fra et hurtigt kig på lønsedlen: Hvad får jeg i løn, og hvor meget betaler jeg i skat af den løn?

I dag vil middelklassedanskerne opleve, at de for eksempel tjener 50.000 kroner og betaler eksempelvis 20.000 kroner i skat. Fra 2021 vil det billede ændre sig. Skatten på lønsedlen vil pludselig stige med grundskylden, og det kan for mange være med helt op til 3.000 kroner om måneden.

Pludselig vil skatteyderen opleve en ny virkelighed. Lønnen er 50.000 kroner og skatten

"Pludselig vil skatteyderen opleve en ny virkelighed: Lønnen er 50.000 kroner, og skatten snupper op til 23.000 kroner – det vil øge presset for lavere skat."

snupper op til 23.000 kroner - det vil øge presset for lavere skat.

Mest markant bliver det blandt topskatteyderne, hvor nogle skatteydere med dyre boliger vil opleve, at de betaler over 60 procent af deres løn i skat - og det vil klart skærpe kravet om skattelettelser.

Regeringen afviser naturligvis klart, at der er noget som helst politisk motiv bag den nye opkrævning. Men lur mig: Da forslaget kom fra embedsmændene, vil jeg sætte en meget god flaske rødvin på, at både regeringens spindoktorer og ministre har jublet.

For det er ikke hver dag, der kommer et objektivt set helt rationelt forslag til en forenkling, som varigt vil flytte vælgernes opfattelse i ens egen politiske retning. Og netop fordi det er så rationelt, så er det næsten umuligt for eksempelvis Socialdemokratiet eller Dansk Folkeparti at forlange det fjernet.

I så fald skal de argumentere for, at borgerne skal ulejliges med en selvstændig opkrævning, som kommunerne derefter skal bruge kræfter på at inddrive.

Lokalpolitikkerne skal slås i en ny medievirkelighed

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Taler man med en lokalpolitiker, går der som regel ikke lang tid, før vedkommende brokker sig over medierne dækning. Brokken går som regel på, at medierne ikke gider dække de politiske begivenheder på rådhuset, og at journalisterne er for overfladiske, ikke giver plads nok til politikere og har for lidt fokus på substansen.

Særlig når kommunalvalget nærmer sig - og byens borgere forvandles til vælgere - tager politikernes brok til. Brokken dækker selvfølgelig over, at politikere er nervøse for, at vælgerne glemmer dem eller får et forkert indtryk af dem, så det går ud over valgresultatet.

Individuelt mediemønster

Men nu kan lokalpolitikere godt skruer ned for brokken. For næste valgkamp skal afvikles i en tid, hvor den lokalpolitiske medievirkelighed har ændret sig markant. Siden sidste kommunalvalg er der sket enorme forandringer i borgernes medieforbrug og de mediestrukturer, som danner fundamentet for den offentlige debat. Og det er forandringer, der kommer til at præge valgkampen frem mod kommunalvalget om lidt over et år.

En væsentlig forandring er, at befolkningens mediemønster på rekordtid er blevet det, man kan kalde individualiseret. Borgere skræd-

dersyr deres medieforbrug efter egne ønsker og behov. Flow-tv'et er presset, mange aviser har faldende læsertal, og særlig de yngre generationer er meget lidt loyale overfor de traditionelle nyhedsbrands, der ellers har været styrende i den politiske nyhedsstrøm.

I stedet har mange borgere flyttet deres medieforbrug over på de sociale medier og på net-sites, hvor de kan få dækket deres specifikke behov og ønsker. For eksempel er de unges faldende interesse for de klassiske medier erstattet af et intenst forbrug af blogs og YouTube'ere og af at følge forskellige personligheder på nettet. Enkelt personer er nærmest gået hen og blevet medier i sig selv - og en lang række af dem har flere følgere, end for eksempel Ekstra Bladet og BT har daglige læsere.

Kommunikation uden filter

Denne fagre nye medievirkelighed giver nogle helt nye muligheder for lokalpolitikere. Først og fremmest kan de på de sociale medier kommunikere direkte med deres vælgere uden at skulle igennem mediernes kritiske filter. Med den rigtige strategi og de rigtige kommunikationsgreb har lokalpolitikere gode muligheder for at lave en stærk og effektiv valgkamp, hvor de fortæller om deres politik, debatterer og giver et velvalgt indblik i personen bag politikeren.

Også i forhold til annoncering giver de sociale medier nogle gode muligheder. For det er efterhånden muligt på en forholdsvis billig og effektiv måde at målrette sin annoncering mod bestemte segmenter. Samtidig kan denne annoncering også justeres, så den indeholder aktuelle temaer og perspektiver.

"Når lokalpolitikere pludselig ikke har journalisterne til at formidle deres stof på en væsentlig og relevant måde og være et filter, der kan frasortere det værste nonsens og pinlig egenpromovering, er det op til politikere selv at gøre det."

Mere plads og tid

Individualiseringen smitter også af på de traditionelle mediers dækning af kommunalvalget. Lige nu sidder redaktionerne på mange regionale og lokale medier og kigger på, hvordan de med afsæt i borgernes nye mediemønster kan dække kommunalvalget.

Og en af konklusionerne bliver nok at forsøge at opbygge nogle medieplatforme på nettet, der i langt højere grad giver borgere og politikere mulighed for at debattere med hinanden om de kommunale emner. Lokalpolitikere kan dermed slippe for at skulle affyre korte sætninger med sort-hvide budskaber i kampen om at få to linjers taletid i avisen.

Store formidlingskrav til politikere

Selvom det umiddelbart kan virke tiltrækkende, at lokalpolitikere pludselig har al den taletid og plads, de har brug for, og at de kan slippe for journalisterne kritiske filter, ligger der alligevel nogle udfordringer og lure. For bare fordi man kan kommunikere konstant til vælgerne - er det ikke ensbetydende med, at man skal gøre det.

Når man studerer det, som mange politikere i dag bruger de sociale medier til, er det ikke altid lige kønt. Et hav af irrelevante oplysning-

ger om, at de er på vej til et tv-studie eller en politisk debat. Det flyder med triste opdateringer og hjemmebryggede film uden relevans for andre end politikeren selv og måske dennes nærmeste familie. Og der er ofte en åbenlys mangel på dialog med de mennesker, der skriver til dem på de sociale medier.

Når lokalpolitikere pludselig ikke har journalisterne til at formidle deres stof på en væsentlig og relevant måde og være et filter, der kan frasortere det værste nonsens og pinlig egenpromovering, er det op til politikere selv at gøre det. Og dér kan man ærlig talt en gang imellem godt tvivle på politikernes dømmekraft!

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

DKNYT

Nyheder for offentlige beslutningstagere

Bestil abonnement
på 46 35 33 43
eller skriv til
lene@dknyt.dk

Vil du være lige så velorienteret som ministre, borgmestre, politikere og andre offentlige beslutningstagere?

Prøv nyhedstjenesten **dknyt.dk** – det er sitet, hvor især kommunale og regionale beslutningstagere holder sig orienteret – blandt andet om det komplicerede sundhedsområde. Hold dig opdateret med udviklingen med et gratis prøveabonnement på dknyt.dk. Abonnementet giver adgang til nyhedstjenesten, tre daglige nyhedsbreve og fuld adgang til blandt andet dk-sundhed.

Staten overtager grundskylden

Det kommunale selvstyre i relation til grundskylden er et af ofrene i regeringens udspil til ny boligbeskatning, som skatteministeren fremlagde i onsdags.

udspil

Arne Ullum
arne@kommunen.dk

Kommunerne har siden slutningen af tresserne opkrævet og fastsat grundskylden på jord. Det er slut nu. Regeringens nye skatteplan betyder reelt, at staten overtager fastsættelsen af grundskylden med øjeblikkelig virkning og indkrævningen fra 2020. Frem til 2020 har kommunerne dog lov til for egen regning at nedsætte grundskyldspromillen.

- Grundskylden flyttes over fra at være opkrævet af kommunerne, og så mister kommunerne retten til at skrue op for grundskylden. Det er sket forskellige steder, at man har skruet op for grundskyldspromillen, og det ønsker regeringen ikke, siger skatteminister Karsten Lauritzen (V).

Samtidig vil regeringen reelt pille grundskylden ud af den kommunale udligning fra 2020, ved at kommunerne garanteres samme indtægt i nominelle beløb. Umiddelbart ville lavere stigningstakter i ejendomsvurderingerne i provinsen og kraftige stigninger i hovedstaden ellers have medført, at udligningen fra hovedstaden til provinsen var forøget.

Regeringens mål er, at den nye ejendomsskattepakke ikke skal påvirke kommunernes økonomi, men den nye model for udligning er først klar i 2017, og derfor har regeringen også besluttet at udskyde den revision af udligningsordningerne, som *Kommunen* omtalte i sidste uge.

Uanset at KL's formand Martin Damm beklager

udskydelsen, er han positiv overfor, at regeringen reelt tager boligskatten ud af udligningen:

- En omlægning af boligbeskatningen, som regeringen lægger op til, vil indebære store økonomiske forskydninger mellem kommunerne. Vi noterer os med tilfredshed, at der vil blive taget højde for de forskydninger, når systemet laves om, siger Martin Damm i en udtalelse.

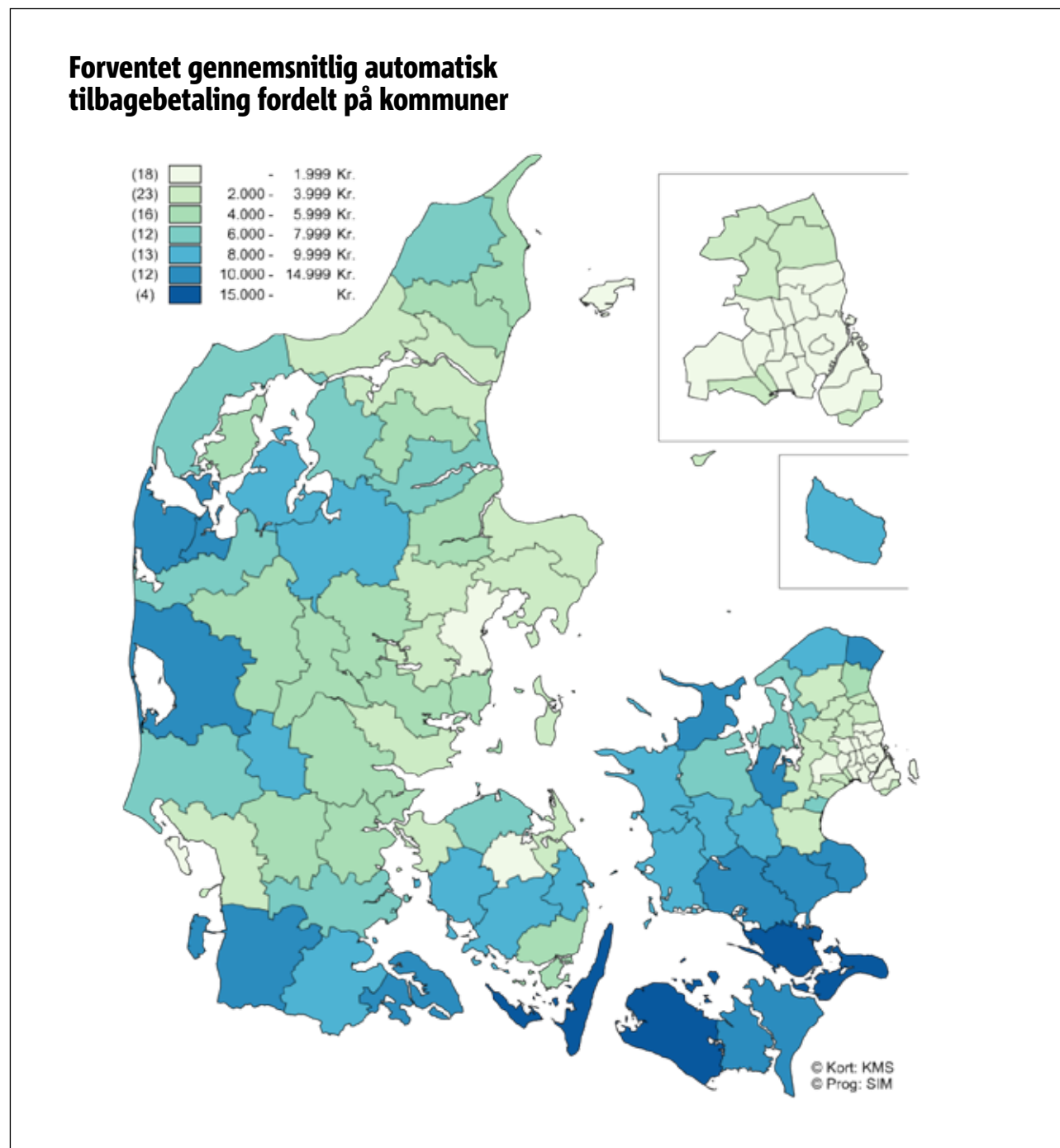
Selvom staten altså på sigt overtager opkrævningen fra kommunerne, kan de kommunale administrationer godt forberede sig på en lille ekstra opgave fra næste år og frem til 2020. Det bliver nemlig i kommunerne, at skatteyderne kan søge om at få indefrosset en del af deres boligskatter, hvis de er steget meget kraftigt. Fra 2020 bliver indefrysningen automatisk.

Provinsen vinder

I regeringens forslag til nyt boligskattesystem ligger en prioritering mellem grupperinger af kommuner i Danmark: de fattige provinskommuner, de mere velhavende kommuner udenfor de store byer og hovedstadskommunerne og Aarhus.

Det korte facit er, at storbykommunerne har vundet på den korte bane og provinsen på den lange bane.

Forklaringen er, at det gamle skattestop ifølge analyser fra både Vismændene og Realkreditrådet favoriserede storbykommunernes skatteydere med statsbetalte skatterabatter samtidig med, at storbykommunerne nød godt af, at den kommunale grundskyld ikke var omfattet af skattestoppet. Uanset at pro-

vinskommunerne fik mellem 61 og 93 procent af forskellen i udligning, så flyttede skattestoppet store beløb fra de fattigste områder af Danmark til de rigeste.

Regeringens forslag flytter ikke de mange milliarder tilbage - det ville udløse så massive skattestigninger i hovedstaden, at det kunne drive tusindvis af husejere fra hus og hjem.

Skattestoppet dør

Skatteministeren kaldte på sit pressemøde onsdag igen og igen det nye forslag for et nyt skattestop. Det er det ikke, har flere økonomer siden haft travlt med at påpege.

Sandheden er, at regeringens boligpakke udgør en meget langsom afvikling af skattestoppet over cirka 20 år afhængig af inflationen de kommende år. Med høj infla-

tion udhules overgangsordningerne hurtigere og med meget lav inflation lidt langsommere.

Når skattestoppet med tiden er helt udfaset, vil boligskatten styrke udjævningen af de økonomiske forskelle i Danmark:

- Allerede fra i år justeres de skæve vurderinger reelt, ved at staten i 2018 tilbagebetaler 10 milliarder kroner til de boligejere primært i provinsen, som har betalt for meget i boligskat 2011 - 2018.

- De nye vurderinger vil medføre direkte fald i ejendomsskatten i mange kommuner i provinsen. Hovedstadskommunernes boligejere vil også opleve fald fra 2020 til 2021, men det er fordi grundskylden stiger kraftigt frem til og med 2020.

- Fra 2021 vil ændrede boligpriser slå fuldt igennem på skattebetalingen for ejendomme solgt efter skæringsdagen.

- Købere af ejerlejligheder i særlig København og Aar-

hus vil fra 2021 få et dramatisk skattesmæk, som markant vil ændre forholdet mellem udgiften ved at bo på Vesterbro eller have et hus udenfor København eller Aarhus.

- Forslaget opererer med en mekanisme, som betyder, at en vækst i de samlede boligskatter fra 2021 og frem vil medføre tilsvarende fald i skatten på arbejde. Da storbyernes boligejere betaler mest i boligskat, vil det medføre, at pengene kræves op primært i hovedstaden og kommer alle til gode.

Vismændene har i deres rapport fra foråret vurderet, at udfra en teoretisk betragtning vil en ændring af ejendomsskatten på et hus eller en lejlighed på 1.000 koner ændre prisen med 25.000 kroner.

Det er dog gennemsnitsbetragtninger, og professor Michael Møller fra CBS påpeger, at det er ekstremt komplekst at forudsige, hvordan ændret ejendomsskat påvirker huspriserne: i nogle kommuner vil det i stedet medføre øget byggeri af nye huse. ●

Sådan påvirker skatten huspriserne

Professor Michael Møller, CBS, har forsket i prisdannelsen på boliger, og han fortæller, at det er meget svært at forudsige de præcise effekter af en ændring i boligskatterne. Men her er hans bedste bud.

I de meget fattige udkantsområder:

Hvis du går helt ud på landet, så er der ingen, som ønsker at bygge nyt, fordi du måske kan købe et brugt hus til 400.000 kroner, selvom det kun koster 1 million at bygge nyt. Derfor vil lavere ejendomsskatter medføre, at priserne stiger. Først når prisen på de brugte huse nærmer sig prisen på et nybygget, vil det medføre flere huse, siger Michael Møller.

Områder udenfor de store byer, hvor der byggegrunde nok:

Hvis man går andre steder hen i landet, hvor huspriserne er i nærheden af prisen for at bygge nyt, så vil der blive bygget mere, fordi der er byggegrunde at købe, siger han.

Nordsjælland og andre fuldt udbyggede områder:

Hvis du kigger op langs Strandvejen, så er der måske plads til 10.000 huse, og næsten alle grunde er bebygget, og der bliver ændrede skatter først og fremmest til ændrede grundpriser og dermed bliver det til ændrede huspriser, siger Michael Møller.

"Det gør indtryk på byrådet, når vi kan dokumentere, hvordan vores indsatser betaler sig tilbage"

Flere kommuner er begyndt at regne på det økonomiske potentiale ved sociale indsatser. En af dem er Ishøj, der har brugt Skandia-modellen aktivt under de netop overståede budgetforhandlinger.

◉ investeringer

Af Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

Budgetforhandlingerne er snart overståede, og tendensen er, at flere kommuner er begyndt at se socialområdet som værd at investere i. En af årsagerne er, at regneværktøjer som Skandia-modellen kan illustrere, at dyre investeringer ofte tjener sig hjem over tid, og selvom den svenksinspirerede model måske er blevet oversolgt med løfter om milliardbesparelser, hjælper den flere kommuner med at målrette deres indsatser.

I Ishøj har de netop vedtaget at bygge seks hjemløseboliger med en social vicevært tilknyttet, og her har Skandia-beregninger spillet en vigtig rolle. Målsætningen er nemlig, at boligerne har tjent sig selv hjem i løbet af fire år, og at de efter ti år har sparet Vestegnskommunen mere

"Den største udfordring er, at vi har en begrænset viden om, hvad der virker i forhold til de forskellige målgrupper. Man kan skele til international forskning, men så skal man også til at diskutere grundlaget for en sammenligning."

Jacob Arendt Nielsen, KORA

end en million kroner i udgifter til forsorgshjem, siger borgmester Ole Bjørstorp (S). - Det er en stor hjælp, at vi kan se, at der ikke kun er en økonomisk gevinst for kommunen, men også, at de her mennesker får det bedre. I fremtiden vil vi lægge den type beregninger frem for byrådet, for det gør indtryk, at der er et talmateriale, som kan dokumentere effekten af vores indsatser, fortæller den socialdemokratiske borgmester.

Skandia-modellen kan beregne besparelsen, hvis udsatte borgere får forbedret deres sociale situation, og den tager udgangspunkt i gennemsnitsudgifterne på landsplan for stofmisbrugere, psykisk syge, kronisk syge borgere, langtidsledige og voksne, der har været anbragt i barndommen. Det er dog op til kommunen selv at definere en mere specifik målgruppe og en indsats med en velkendt succesrate, sådan som Ishøj har gjort med de hjemløse og boligtilbudet med en social vicevært.

Store udsving

Boligerne til de hjemløse i Vestegnskommunen skal stå til rådighed for omkring 15 borgere i målgruppen, som dog ikke kan bo der alle sammen på én gang. Selvom kommunen kender de konkrete personer, har de dog valgt at bruge tal fra landsgennemsnittet i regnestykket, forklarer specialkonsulent Anne Birgitte Dyhrberg-Nørregaard. Vurderingen er, at det er mere sikkert, fordi indsatsen strækker sig over flere år, hvor der kan ske en ændring i sammensætningen af de hjemløse.

Der kan ellers være store forskelle på de samme borgertyper på tværs af landet. Stofbrugermiljøet er for ek-

"En skoleleder fortalte mig for nylig om en udsat familie, der havde mange sagsbehandlere tilknyttet, men hvor børnene stadig ikke kom i skole, fordi de manglede noget så basalt som sko."

Frank Jensen (S),
overborgmester, København

sempel helt anderledes i hovedstaden end i en provinsby, og derfor har København valgt at lave analyser, som bygger på en detaljeret kortlægning af kommunens udgifter til personer. København har nedsat en særlig enhed, der skal udarbejde velfærdsanalyser, og de bruger Skandia-modellen til at lave et overslag over beregningerne, som de derefter regner igennem med mere nøjagtige tal for borgerne.

Analyseenheden har udarbejdet en række analyser med forslag til investeringer, som gør det muligt at opnå

besparelser på kommunens budgetter, når borgerne får det bedre. Københavns Borgerrepræsentation er med næste års budget blevet enige om, at analyserne skal integreres i budgetforhandlingerne for 2018, og overborgmester Frank Jensen (S) slår fast, at de socialøkonomiske beregninger skal prioriteres fremover.

- Vores analyseenhed skal give os ny viden om, hvordan vi kan styrke kommunens kernevelværd. Jeg hørte for nylig om en udsat familie, der havde mange sagsbehandlere tilknyttet, men hvor børnene stadig ikke kom i skole, fordi de manglede noget så basalt som sko. Det viser, at vi i nogle tilfælde skal kigge langt mere systematisk på, hvordan vi kommer hele vejen rundt om udsatte familiers behov, fortæller den socialdemokratiske overborgmester.

Det er ikke muligt at flytte alle de mest omkostningstunge borgere op på samme niveau som den gennemsnitlige befolkning. Men selv små forbedringer kan give store besparelser. I hovedstaden er det en gruppe på lidt under 9.000 borgere, der står udenfor arbejdsmarkedet og samlet set koster cirka 1,2 milliard i forsørgelses- og sundhedsudgifter. Her er der et økonomisk potentiale ved en bedre indsats, som Skandia-modellen kan være med til at udmønte, vurderer Frank Jensen.

- Skandia-modellen er én

Sådan virker Skandia-modellen

Skandia-modellen er en formel, hvor kommunen selv indsætter de relevante tal for at beregne det økonomiske potentiale.

Kommunen skal selv vurdere udgiftsniveauet til en borgertype, og hvor stor succes en specifik indsats vil have i forhold til at mindske niveauet.

Modellen viser derefter besparelsen ved at have flyttet borgeren til det nye niveau, der gerne skal overstige udgiften til den sociale indsats.

blandt flere modeller, som rent faktisk kan beregne, at velfærd er en rigtig god økonomisk investering, og det regnestykke er ekstremt vigtigt at få frem. Ikke mindst i en tid, hvor velfærden er under pres, og hvor vi har brug for smarte investeringer for at kunne bevare og udvikle den, understreger han.

Idealiserede beregninger

Skandia-modellens rationale er ganske simpelt: Der er store besparelser for samfundet, hvis udgiften til de mest udsatte borgere kan sænkes, eller disse ligefrem kan bidrage med skatteindtægter. Det er flere gange blevet nævnt, at der er et økonomisk potentiale på 45 milliarder i Danmark, men det er et idealbillede, hvor alle de udsatte i samfundet bidrager lige så meget som en gennemsnitsdansker, og generelt er det

umuligt at lave helt sikre beregninger, når der er tale om mennesker.

- Den største udfordring er, at vi har en begrænset viden om, hvad der virker i forhold til de forskellige målgrupper. Man kan skele til international forskning, men så skal man også til at diskutere grundlaget for en sammenligning. I praksis bliver det et pragmatisk værktøj, hvor man må lave nogle skøn i samarbejde med en fagperson i kommunen, fortæller Jacob Arendt Nielsen fra KO-RA.

En målgruppe, som Skandia-modellen ikke umiddelbart tager højde for, er udsatte børn og unge, som flere kommuner ellers er opmærksomme på i deres budgetter for 2017. I Ishøj har de afsat to millioner om året til en investeringspulje, som blandt andet skal finansiere initiativer på børne- og ungdomsområdet, og her er det et krav, at der medfølger en Skandia-beregning. Selvom der kan gå flere år, før resultaterne af disse indsatser betaler sig tilbage, er det dog ikke et problem ifølge borgmester Ole Bjørstorp, for beregningerne er et klart fremskridt i forhold til tidligere, hvor det i højere grad beroede på skøn.

- Det gør ikke så meget, for mange af de ting, vi har sat i gang, betaler sig alligevel ikke tilbage i øjeblikket. Men her kan vi i hvert fald dokumentere, at en del af udgifterne eller måske det hele bliver betalt tilbage over tid, siger han.

Kommunernes udgifter til udsatte borgere

Tallene er årsgennemsnit for hele landet

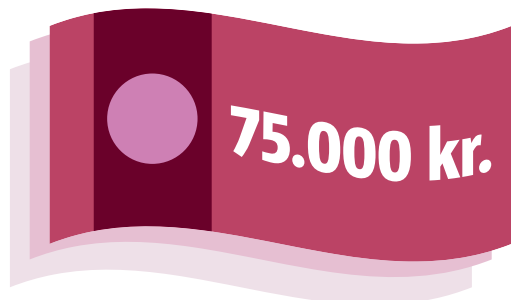
Målgruppe	Samlede udgifter
Stofmisbrugere	92.840
Mennesker med psykiske lidelser	93.900
Voksne, der har været anbragt som børn	55.500
Livsstilssygdomme (KOL, diabetes, hjertekar-)	50.420
Længerevarende offentlig forsørgelse	84.210
Normalbefolkningen	13.000

Ishøj Kommunes Skandia-beregning

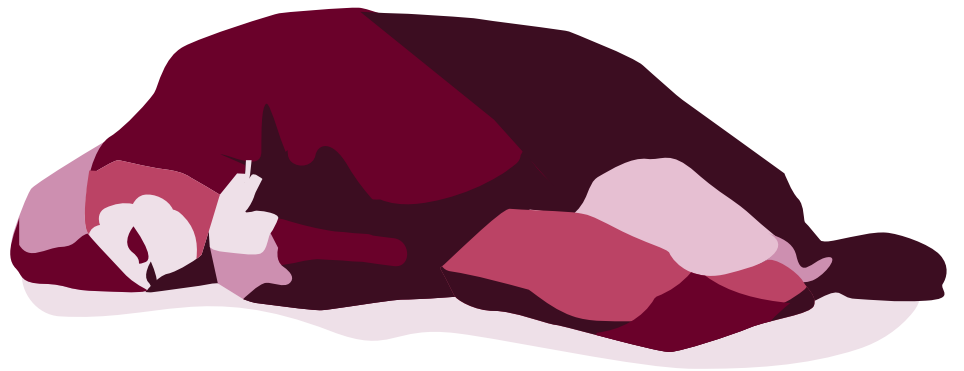
Ishøj har regnet på gevinsten ved et initiativ for kommunens hjemløse. Ved at flytte seks af dem fra forsorgshjem til egne boliger kan de spare **150.000 om året**, og dermed tjener investeringen sig selv ind.

GRAFIK: JAKOB THUEMOES

Udfordring

Så meget koster det på årsbasis Ishøj Kommune at have én hjemløs tilknyttet et forsorgshjem.

Investering

1

million kroner koster det Ishøj at bygge seks skæve boliger og et fælleshus.

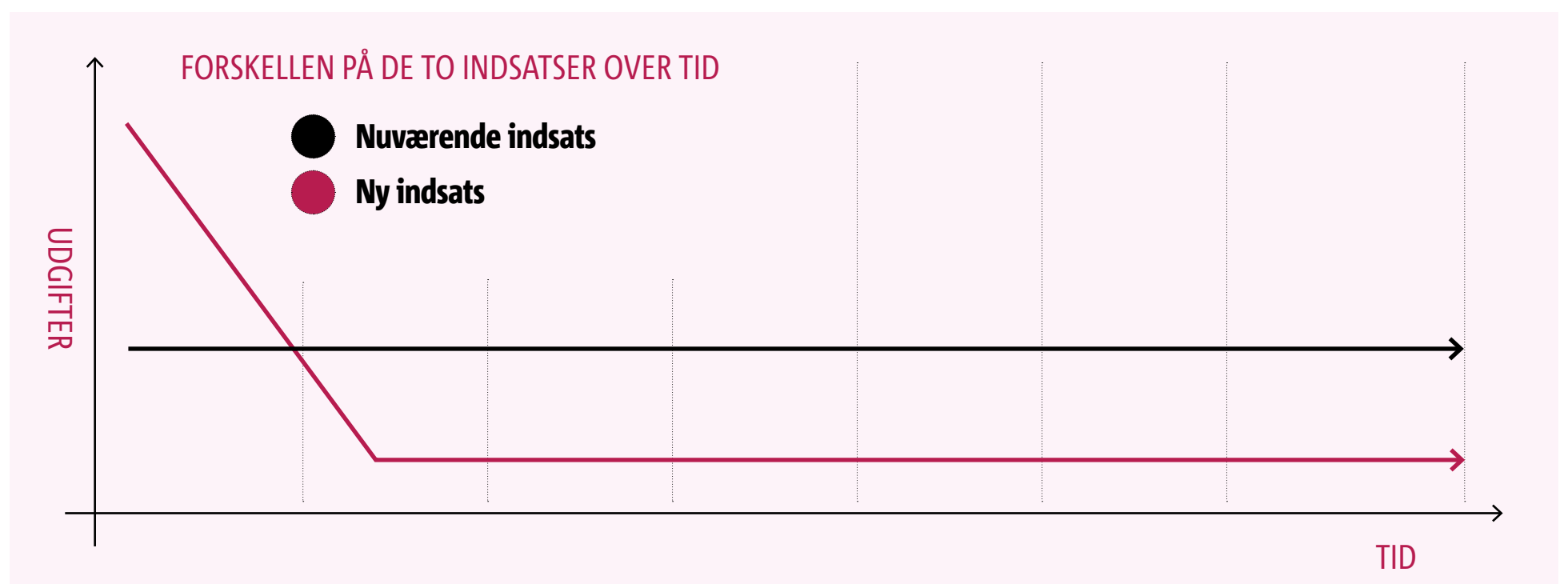

Boligerne har tilknyttet en vicevært, der får 300.000 kroner om året, og derudover er der en række udgifter til drift.

Gevinst

Hjemløseboligerne er i starten dyrere end den normale indsats. Men efter etableringen er udgiftsniveauet lavere, og derfor er **investeringen tjent hjem efter otte år**.

Mændene er ved at miste deres naturlige habitat

I den ene ende sidder gamer-nørderne med headset på og trækker gardinet ned for efterårssolen. I den anden er der rocker-lærlingen med proteindrik i dunken, tatoveringer opad halsen og en attitude, som damen med den korte praktiske frisur nede på kommunen har noteret som 'problematisk'.

De første ser dig ikke i øjnene, når du taler til dem. De sidste ser lige igennem dig. De første er indadvendte. De sidste er udadreagerende.

Jeg havde engang et job, der bragte mig rundt på erhvervsskoler over hele landet. De fleste elever, jeg mødte, var helt almindelige velfungerende unge mennesker, men især de to drenge-grupper lagde jeg mærke til. Unge mænd, som stak helt ud fra normalen, og som forsagede den verden, jeg selv abonnerer på, ved enten at flygte ind i computerspil eller ud i macho-kriminalitet. Den ene gruppe spildte deres tid med hash og drive-by-shootings i spillet GTA, mens de andre tog skridtet lidt videre og udlevede deres fantasier med kokain og rigtige biler.

Der er selvsagt ikke noget galt i at spille computer eller gå i træningscenter. Jeg gør selv begge dele og er med på, at masser af computernørder fungerer fint socialt, og at hårde attituder og tatoveringer også kan sidde på rare og venlige drenge, men vi taler om dem, der driver det helt ud i ekstreme. Jeg er også bevidst om, at der er piger i begge grupper, og at afindustrialiseringen rammer dem på andre måder. Lad mig sige det med det samme: Denne klumme handler ikke om dem. Den handler om en del af de små 90.000 mænd under 30, der hverken er i gang med uddannelse eller arbejde, og om den hårde kerne, der stadig forrås, selvom resten af ungdommen bliver mindre kriminel.

Fællesskabet er under pres

Jeg frygter, at slackerne er i gang med at ødelægge deres ungdom. Ikke ved at ryge hash og spille computer, men ved ikke at gøre andet. Og jeg ved, at rockerlærlingene styrer lige mod en kriminel løbebane, der også vil ødelægge andres liv. Det, de har til fælles, er, at de helt afviser samfundets normer for, hvordan man opfører sig som mand. Enten ved helt at lade være eller ved at drive det så langt ud i ekstreme, at det virker som en parodi.

Generelt er det sådan, at unge mænd præsterer dårligere på skoler. Fylder op på jobcentre, i fængsler og i alle de andre statistikker, der får socialrådgiverne til at se medlidende op over brillerne og skribenter som mig til at skrive bekymrede klummer om det.

Men hvorfor ender unge drenge som tabermænd? Om det så er med blege spaghettiarme eller pumpede steroide-muskler. Spørger man de veluddannede i byerne, så er det, fordi drengene abonnerer på forældede maskuline idealer. Ifølge Politiken er 'det primært den impotente machokultur blandt de hvide mænd i udkantskommunerne, der om noget truer velfærdssamfundet indefra'. Løsningen er at 'udvide østkystens normer om uddannelse og produktivitet til hele landet'. Drengene skal simpelthen opføre sig mere som pigerne. Slå røven i sædet og få nogle bedre karakterer og ellers holde kæft og se godt ud.

Men hvis der er en mandekrise, handler den om, at mændenes traditionelle fællesskaber er under pres i disse år. Som en truet dyreart, hvis naturlige habitat år for år bliver indskrænket. Danmark har under finanskrisen mistet 200.000 job - primært i den private fremstillingsindustri. Samtidig rammer globaliseringen de kortuddannede mænd hårdt. Arbejdspladserne flytter til udlandet, og kan de ikke

ILLUSTRATION: IB KJELDSEMARK

"Generelt er det sådan, at unge mænd præsterer dårligere på skoler. Fylder op på jobcentre, i fængsler og i alle de andre statistikker, der får socialrådgiverne til at se medlidende op over brillerne."

flyttes, flytter udenlandsk arbejdskraft herop, hvor den presser lønnen i bund og tempoet i vejret.

Der er i høj grad tale om mandearbejdspladser, hvor der tidligere foregik en stor del af den opdragelse og socialisering, som folkeskolen ikke har magtet. Her lærte de duknakkede svæklinge, at de havde værd som medlemmer af et produktivt fællesskab - og muskel-egoisterne lærte at dukke nakken og indordne sig underfagets hierarki. Jeg har selv oplevet det både på byggepladser og i hæren. Her blev de svage bygget op og fik lidt kød på knoglerne og

selvtillid i ryggraden, mens de stærke blev pillet en smule ned og lærte respekt for deres medmennesker. Jeg tænkte ofte på, hvor mange af mine kolleger, der trods læreres og pædagogers store indsats bare ikke kunne nås af andre end bryske sjakbajser og råbende seniorsergenter.

En nation af fladrøvede mænd

De arbejdspladser kommer ikke tilbage. I hvert fald ikke af sig selv. DJØF'erne kan sagtens finde et regneark, der beviser, at det er uøkonomisk at producere ting i Danmark. Vi

Af Niels Jespersen

Niels Jespersen er cand.mag., Afghanistan-veteran og tidligere tillidsmand i SiD (nu 3F).

bør lade kineserne om at bøje ting i metal og så holde os til at tænke de store tanker. Samtidig går den militære udvikling væk fra store værnepligtshold i retning af højteknologiske jagerfly. Konkurrencestaten har ikke brug for arbejdere og soldater.

Men er det egentlig sådan, vi vil være? En nation af udelukkende fladrøvede mænd, der ikke kan skabe noget eller forsvare os?

Og det DJØF-regneark medregner ikke udgiften til de hundredtusindvis af mænd, der ikke bare sådan kan omstilles til en omsorgs- eller vidensøkonomi. De, der ikke bliver SOSU'er eller ph.d.'er. Jeg er især bekymret for gangsterlærlingene, hvoraf en meget stor andel er drenge med indvandrerbaggrund. Over halvdelen af unge mænd med indvandrerbaggrund forlader de københavnske folkeskoler som funktionelle analfabeter. Flertallet ender nok som kebabrullere og på overførselsindkomster, men det mindretal, der ender i kriminalitet, kommer til at koste samfundet milliarder og vil sprede skræk og rædsel blandt deres ofre.

Når vi udfører produktionsjob, nedlægger hæren og så videre, så fjerner man de muligheder, som mange mænd har for at blive til noget konstruktivt. Derfor vælger de urealistiske og dysfunktionelle mandeideal. Velfærdsstaten og arbejderbevægelsens største fortjeneste for mænd har været, at i Danmark kunne man med et fuldtidsjob blive en del af den arbejdende middelklasse med, hvad det medførte af værdighed og ansvar. Et job var en adgangsbillet til et lille rækkehus, en lille bil og en lille kone et sted på en stille vej. Den danske drøm. Alt det er under pres, når vi kan få lagt vores indkørsel billigere af polakker, flyve billigere med Ryanair og købe vores forbrugsgoder i Fjernøsten.

Dertil kommer der en politisk pris for marginaliseringen af de kortuddannede mænd. De stemmer på nationalister og populistere, der lover nemme løsninger. Såsom at vi kan lukke os af fra de dårlige sider af omverdenen, men stadig fortsætte den handel og det politiske samarbejde, der er grundlaget for vores velstand. På den anden side af Atlanten er det de hvide kortuddannede mænd, der hepper på Donald Trump. Et vrælende mandebarn, der står som et monument over maskulin usikkerhed og selvhad. Måske venstrefløjens partiledere skal overveje, om der ikke er lidt rigeligt mor og lidt for lidt far i de røde partier?

Danmark skal ikke tilbage til Olsen-Bandetiden, hvor der var rygende skorstene over det hele. Men vi er nødt til at overveje, hvordan vi fastholder arbejdspladserne indenfor de traditionelle mandefag - og helst, hvordan vi får nogle flere, så vi slipper for et mandeproletariat, der bare går og ødelægger tingene for sig selv og os andre.

Kvinder, der afløser mænd som spidser

Kvindelige spidskandidater dukker op i et underrepræsenteret byrådsunivers - følg de seneste valg-opdateringer fra Assens, Sorø, Odense, Gentofte, Greve og Hørsholm.

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Siden KV13 har der været 12 kvindelige blandt de 98 siddende borgmestre - et tal, der efter Mette Touborgs (SF) nylige karriereskift er blevet reduceret til 11. Ud af de 2.444 byrådsmedlemmer er der for tiden 714 kvinder - i hvert fald med dknyt's aktuelle kendskab til ind- og udtræden rundtomkring.

Lad de ligestillingsmæssige fakta være optakten til denne uges neddyk i udpegninger og afstemninger frem til KV17, hvor der flere steder er kvindenavnene, der afløser mandsnavne øverst på stemmesedlerne:

I **ASSENS** er Finn Brunse (S), der var borgmester fra 2007-2013, nu blevet afløst af Charlotte Vincent Petersen som S-spids. I en urafstemning vandt hun - med blot en enkelt i byrådet bag sig - over

en anden Charlotte med efternavnet Christiansen. Brunse tabte ved KV13 borgmesterposten til Søren Steen Andersen (V), der sidder på et 16-13-flertal bestående af V-DF-K.

I endnu en kommune var der to kvinder i spil til at blive S-spids. I K-ledede **SORØ** vandt Anne Madsen snævert over byrådskollegaen Rikke Bach Nielsen. Hele fire ønskede at blive spidskandidat, og i første runde blev anden-viceborgmester Annette Raaschou van der Star og Michael Jensen, der ikke er i byrådet i dag, rystet af. Det blev snævert mellem de to, der var tilbage. Anne Madsen, der er formand for Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalget, vandt 64-56 og afløser dermed Ivan Hansen (S), der var borgmester i både gamle og nye Sorø gennem hele 24 år, men ved KV13 tabte til borgmester Gert Jørgensen (K).

For at blive i S-universet, så var der i **ODENSE** en kvindelig højdespringer, da de øvrige kandidater efter den forlængst udpegede spidskandi-

Brigitte Klitskov Jerkel er ny K-spids i Greve, hvor hun afløser veteranen Hans Barlach. I flere kommuner fortrænger kvindenavnene mandsnavne øverst på stemmesedlerne.

Foto: Mikkel Khan Tariq / Polfoto

dat Peter Rahbæk Juel (S) blev valgt: Maria Brumvig (S) er i dag ikke i byrådet, men strøg ind som nummer tre - efter gruppeformand Tim Vermund som nummer to - mens tidligere boligminister og MF Carsten Hansen, der heller ikke har byråds erfaring, blot blev nummer 11.

Nu vi er i ligestillingstema-

et, så er der i denne byrådsprioritet blot en enkelt kommune med flere kvinder end mænd i byrådet - **GENTOFTE** med 11 kvinder og otte mænd. Gentofte er en konservativ højborg - med absolut flertal. K-gruppen på 11 ud af 19 blev dog reduceret til 10 ud af 19, da udvalgsformand Lisbeth Winther i sidste uge

kritiserede borgmester Hans Tofts (K) ledelsesstil, fik fremprovokeret en tillidsafstemning i byrådet og endte med at blive smidt ud af sin byrådsgruppe. I den lille V-gruppe på to er Louise Feilberg, der er i sin første periode, valgt som spids i stedet for Mogens Vad, som ikke genopstiller.

Konservativ borgmester var der også i flere år i **GREVE**, hvor Hans Barlach (K) regerede 2006-2013. Byrådsveteranen med ikke færre end 44 år i byrådet (og 22 år som K-spids) stod også øverst på listen ved KV13. Kæden mistede han dog til Pernille Beckmann (V), og han afløses nu som K-spids af Brigitte Klitskov Jerkel, der sidder i sin tredje periode og også er regionsrådsmedlem samt suppleant til Folketinget.

Hans Barlach stiller iøvrigt op igen til byrådet som menig politiker. I sin seneste periode sad Barlach på et S-SF-K-mandat, og det afspejlede sig efter KV13 i, at Beckmann nu sidder på et V-DF-LA-mandat med 13 ud af 21 mandater bag sig.

I **HØRSHOLM** har man også årtiers erfaringer med K-borgmestre - hvor der på nær Uffe Thorndahl som løsgænger i nogle år ellers har været en ubrudt række af K-borgmestre siden 1970. Morten Slotved (K) er borgmester siden 2010 og vil gerne stille op igen. Venstre, der er næststørste parti i byrådet, har nu genvalgt Annette Wiencken som V-spids. Heller ikke her er K og V forbrødre i konstitueringen: K sidder selv på 8 af 19 pladser og er i konstituering med R, Borgerlisten og S.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Socialdemokraterne blev -tiet ihjel

At skifte navn er ikke noget, man bare sådan lige gør. Navn og identitet er knyttet til hinanden, og ændrer man det ene, påvirkes også det andet. Det er det, numerologi går ud på - sådan i retning af: 'Jeg er ikke tilfreds med mit liv, så nu ændrer vi lidt på bogstaverne, og så bliver alt godt'.

Sådan var det også - bare uden numerologi - da Socialdemokratiet skiftede navn for tredje gang. Første gang var tilbage i 1870'erne, efter partiet oprindelig var blevet stiftet som 'Arbejderforeningen Internationale', men det er for feinschmeckere og tæller ikke rigtig med. Det gør heller ikke ændringen i 1960'erne fra 'Socialdemokratisk Forbund' til 'Socialdemokratiet'.

Socialdemokratiet var, hvad partiet hed og i den almindelige bevidsthed altid havde heddet. Indtil 2002.

2002 og deromkring var ikke en rar tid for socialdemokrater. Nyrup-regeringerne var kommet til enden året forinden. Nyrup selv var tæt på enden af sit partiformandskab, og intet syntes at ville lykkes.

Et fortænkt hoved filosoferede sig frem til, at hvis man én gang for alle skulle slå fast, at mennesket kommer før systemet, så kunne det ikke nytte noget med et så udpræget systemagtigt navn som Socialdemokratiet. Til overflod i intern jargon altid kaldet Partiet.

Findes der måske noget mere tingsligt end ord, der ender på -tiet?

Nej vel, men de gode hjertevarme mennesker, der befolkede dette -tiet - med dem var det noget helt andet. Og de var jo socialdemokrater, men for at alle skulle være klar over, at det var de socialdemokrater, altså dem fra Socialdemokratiet - nå nej, men så Partiet (shit, samme endelse) - så landede man på Socialdemokraterne. Man gik fra 'institutionen til menneskene', som Nyrup selv formulerede det.

Det virkede ganske vist ikke. Naturligvis ikke. Socialdemokraterne (altså medlemmerne,

"Man kan ikke få nogen til at se én på anden måde, end man selv gør. Og socialdemokraterne så aldrig rigtig sig selv som Socialdemokraterne."

socialdemokraterne med lille s) vidste godt, hvad deres identitet var, og den var, at de var medlemmer af Socialdemokratiet.

Afslørende vedtægter

Et lyst hoved sørgede da også for, at partiet kun skiftede navn på overfladen, så Socialdemokratiet har aldrig været officielt afskaffet som navn. 'Socialdemokraterne er organiseret i Socialdemokratiet' står der i partivedtægterne, og det er jo meget fikst.

Men også lidt afslørende. De har aldrig selv troet helt på det, og så er det jo, som der står på side 1 i håndbog for branding: Man kan ikke få nogen til at se én på anden måde, end man selv gør. Og socialdemokraterne så aldrig rigtig sig selv som Socialdemokraterne.

I baglandet gik det aldrig af brug at kalde partiet Socialdemokratiet. 'Socialdemokraterne' var noget, man skulle huske at kalde partiet i stedet for det, der faldt naturligt. Kunstigt, kort sagt, og derfor var og blev brugen af det konstruerede partinavn Socialdemokraterne

en fortløbende manifestation af svaghed. Lidt paradoksalt, fordi man jo netop skiftede for at låne lidt styrke af det nye navn.

Til gengæld er der ingen, der kan være i tvivl om, at det signalerer styrke, at man nu skifter tilbage igen. Socialdemokratiet er ikke (længere) bange for sin egen skygge. I stedet for fortænkte kunstgreb siger man bare tingene, som de er.

Til overflod falder det smukt ind i fortællingen om den nye partiformand, DSU-pigen fra Aalborg, der erstattede internationalisten fra Collège d'Europe. Nede på jorden, ikke noget pjat her.

Socialdemokratiet som navn er dømt til at blive en succes, eller måske endnu bedre: en slags genoprettelse af naturens orden. Det var Socialdemokraterne, der rokkede ved identiteten, og socialdemokraterne, der vandt den tilbage. Socialdemokraterne blev simpelthen -tiet ihjel.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Merete Riisager** MF (LA)

UDSATTE BØRN BETALER PRISEN

Et velfærdssamfund kendetegnes ved den måde, de allersvageste behandles på. Hvem er svagere end udsatte børn, som svigtes af deres forældre? Der er brug for et opgør med den kommunale kassetænkning, der betyder, at Cecilie, Muhammed og Latifa svigtes, når de har allermost brug for hjælp.

Der er store forskelle i kommunernes indsats, men generelt er konklusionen forstemmende: Kommunerne gør det langtfra godt nok. Statsrevisorerne konkluderede for nylig, at 10 års reformer og økonomisk oprustning ikke har ændret mærkbart på kommunernes håndtering af anbringelsessager. Kommuner undlader at indkalde børn til samtale; de "glemmer" at lave handleplaner og børnefaglige undersøgelser. Anbringelsessager trækker ud, og børn drukner i bureaukrati og bøvl. Ansvar forsvinder, mens dyrebar tid går.

Noget kunne desværre tyde på, at der i nogle tilfælde ligger kynisk økonomisk kalkule bag. Eksempelvis så vi i Odense Kommune, at sagsbehandlerne blev bedt om at frasortere hver femte børnesag af økonomiske årsager. Den går ikke!

Liberal Alliance foreslår et digitalt overblik, hvor borgere let kan se, hvordan kommunen klarer sig på forskellige områder, og sammenligne med andre kommuner. Jeg er af den holdning, at borgerne skal kende mere til deres kommune - herunder også, hvorvidt de løser opgaven med at tage sig af udsatte børn, eller om de svigter. Som borger vil jeg gerne vide, hvor lang ventetiden er i børnesager, og hvorvidt kommunen lever op til lovgivningen. Jeg vil også gerne vide, om kommunen har modtaget påtaler og kritik for sin håndtering af børnesager. Bliver oplysningerne præsenteret på en klar og overskuelig måde, kan jeg som vælger og borger forholde mig oplyst og kritisk til min kommune og dens politikere.

”Jeg må indrømme, at den kommunale

Politik er ikke for sarte sjæle med tynd hud, men jeg må indrømme, at den kommunale ansvarsforflygtigelse gør mig vred. Det er ulideligt at se på, at der er råd til kulturtilbud og kreative projekter, mens svigtede børns liv bliver ødelagt.

Kommunernes administration bugner, og der ansættes folk til forskønnelse af byen, foreningsliv, musik-events, kommunikation, pædagogisk udvikling, interkulturel forståelse og så videre. Samtidig er der ikke ressourcer tilovers til indsatsen for de mest udsatte børn. Det er ikke i orden.

Udsatte børn kan sjældent tale for sig selv. De har behov for, at andre gør det. Det er så vigtigt, at sagsbehandlingen fungerer på børnenes præmisser - ikke på systemets. Børnene skal have én voksen tilknyttet som ankerperson på sagsbehandlingen. Samtidig skal der være skrappe sanktioner overfor ledere af forvaltninger, hvor opgaven svigtes.

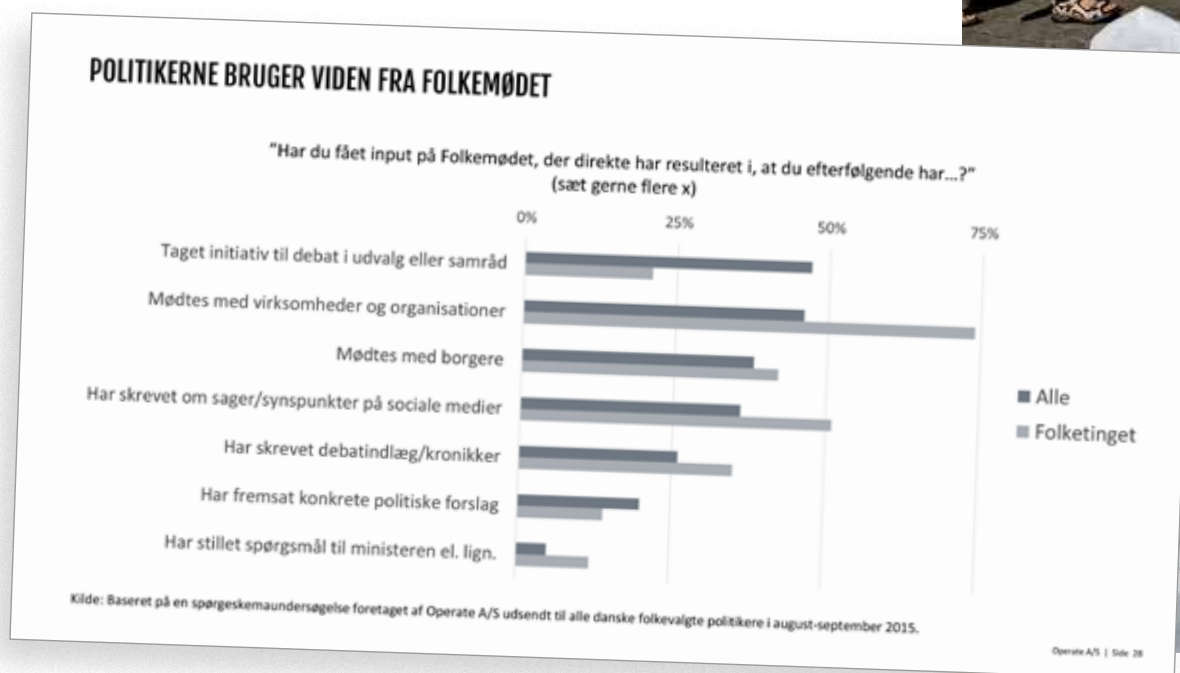
På statsligt niveau har vi en opgave med at rydde op i lovgivning, der skaber overflødig bureaukrati og papirarbejde, der ikke er til konkret gavn for nogen. Liberal Alliance har fremlagt et udspil til afbureaukratisering af den offentlige sektor, hvor regel- og tidstyranni stjæler tid og kræfter fra dem, der virkelig har brug for den.

T kommunerne sidder der dygtige mennesker, der gør deres bedste for udsatte børn. Deres indsats, faglighed og engagement skal ikke kvæles i papirbunker og kommunal kassetænkning. Der skal være konkrete sanktioner for dem, der ikke passer deres arbejde godt nok, og mere frihed og råderum for dem, der gør.

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

Folkemødet er faktisk folkets. Og lobbyisternes.

Næsten to tredjedele af deltagerne i årets Folkemøde var der af lyst. Og de allerfleste får 'brugbar viden' med hjem.

FIGUR: OPERATE

● **rapport**

Af Michael Kjærgård
.....
michael@kommunen.dk

Når politikere og andre beslutningstagere hvert år i juni sætter kursen mod solskinsøen i Østersøen for at møde folket, så møder de - folket. Og næsten lige så mange lobbyister, hvoraf dog en pæn sjet er af den folkelige slags, der sædvanligvis kaldes aktivister.

En analyse af Folkemødet 2016 fra public affairs-bureauet Operate og Folkemødesekretariatet oplister Folkemødedeltagernes baggrund: 49 procent er privatpersoner, der er kommet for oplevelsens, herunder debatternes skyld. Andre 14 procent rubriceres i analysen som lobbyister/aktører, men af den slags, der ligesom privatpersonerne ikke får penge for at være der, men kommer af lyst. I alt 63 procent ikke-professionelle, som vi kan kalde dem.

Blandt de professionelle er de betalte lobbyister den alt-
overvældende majoritet med
34 procent af Folkemødets
samlede deltagerantal. Poli-
tikere og andre beslutningsta-
gere udgør kun 2 procent og
journalisterne det samme,
måske lidt mindre.

Regnet sammen på en lidt anden måde er der stort set 50/50-balance mellem dem, der leverer indholdet af Folkemødet, og dem, der forbru-

ger det, men helt så enkelt er det alligevel ikke, for leverandørerne er også forbrugere af indhold, som andre leverer.

Hvordan fordeles indholdet - ifølge arrangører og besøgende?

Arrangørerne er blevet bedt om selv at tematisere deres indhold, og her tegner demokrati og folkestyre i bred forstand sig for en tredjedel af alle aktiviteter. De næste i rækken er andre brede emner som sundhed, omsorg og forebyggelse, uddannelse og forskning, vækst, erhverv og beskæftigelse og miljø, fødevarer og energi. I bunden lig-

ger de helt konkrete emner som EU og udenrigspolitik, socialpolitik og integration, transport og byggeri samt retspolitik.

Hvad publikum så opfatter som hovedemnerne, var noget helt andet: Flygtninge toppede som det alt dominerende emne efterfulgt af sundhed, uddannelse, EU/brexit og integration. Ved Folkemødet i 2015 var flygtninge også et af topemnerne, men ikke så dominerende og mere på lige fod med FV2015, sundhed, vækst og velfærd. I 2014 var det vækst, sundhed og Lars Løkke, der toppede som diskussionsemner.

Hvordan bestemmer man sig så for, hvad man vil gå til? Det gør man altovervejende ved hjælp af Folkemøde-app'en.

Godt 80 procent planlægger deres tid på Folkemødet ved hjælp af app'en, og det gælder både dem, der er der af privat interesse, og dem, der er der af professionelle grunde.

Når det kommer til Folke-mødeavisen og Folkemødets hjemmeside, skilles vandene derimod. 48 procent privat-personer orienterer sig i den trykte avis mod 33 procent professionelle, og hjemmesi-den bruges omvendt af 28

Den helt dominerende dagsorden på sommerens Folkemøde var flygtninge. Eller det er i hvert fald det, der fylder i folks hoveder. For spørger man arrangørerne om hovedtemaerne, var det brede emner som sundhed, omsorg og forebyggelse, der var i fokus.

Figur: Operate

Tragedien i Middelhavet blev chokerende virkelig, da aktivister fra Amnesty mødte folk på kajen i Al-linge. I ligposer.
Foto: Jacob Ehrbahn / Polfoto

Morgendagens meningsdannere

Af Aja Lykke Heinze

UNGE FLYGTNINGE ENDER I UFRIVILLIG ISOLATION

Siden integrationsydelsen blev tilføjet i rækken af stramninger indenfor asyl- og integrationsområdet, er der sket en markant indskrænkning af det økonomiske råderum blandt unge flygtninge, hvilket har vidtrækkende konsekvenser for deres integration i Danmark. Unge flygtninge på integrationsydelse har blandt andet ikke mulighed for at arbejde ligesom danske unge, og mange er uden forældre og netværk til at hjælpe sig økonomisk. Dette skaber situationer, hvor de unge mangler daglige basale fornødenheder.

Boligplaceringen af flygtninge gør ligeledes, at mange unge bor i mindre byer, hvor der er langt til sprogskole, netværk og frivilligmiljøer. I kombination med integrationsydelsen skaber det situationer, hvor de unge har begrænsede muligheder for at etablere sig i sociale fællesskaber med andre unge. Blandt deltagerne og de frivillige i Dansk Flygtningehjælp Ungdom møder vi nu unge flygtninge, der har svært ved at tage lige så aktivt del i det danske samfund, som de gerne vil.

For alle unge gælder det, at sociale og faglige netværk er en fundamental del af det at udvikles og modnes, men for denne gruppe af unge mennesker, som for manges vedkommende er kommet alene til Danmark, er disse miljøer særlig vigtige. De bliver derfor også ramt ekstra hårdt, når mulighederne for at etablere disse netværk bliver svært tilgængelige.

I Dansk Flygtningehjælp Ungdom møder vi unge flygtninge, som ønsker at deltage. De ønsker at lære dansk, få en uddannelse, tage et arbejde og blive en del af det danske samfund. Mange har brugbar erfaring og viden fra tidligere uddannelse og arbejde og har masser at bidrage med. Det er derfor uheldigt for både den enkelte og samfundet, at disse unge ikke får de rette hjælpemidler til at blive en aktiv del af det danske samfund.

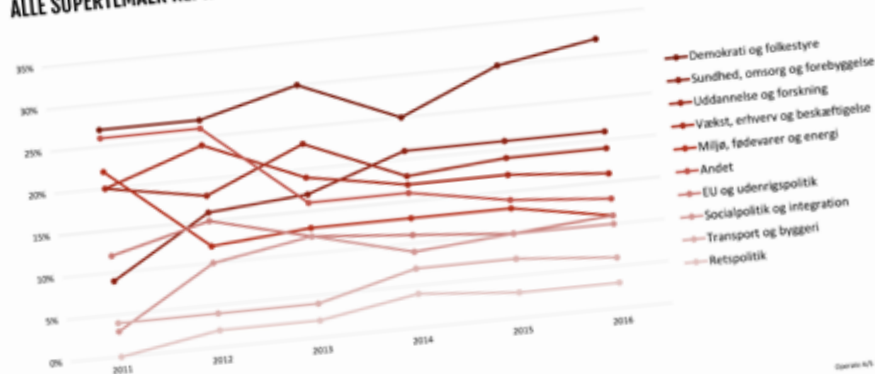
Regeringen har iværksat flere tiltag for at understrege, at de ønsker at få flygtninge til at deltage i det danske samfund og blive integreret i Danmark - blandt andet ved at invitere til et Frivillig- og Integrationsdøgn samt lignende regionale arrangementer. Her mødtes blandt andre organisationer, kommuner og det private erhvervsliv for at komme med løsningsforslag og ideer til, hvordan vi skaber en bedre integration i Danmark. Efterfølgende har vi blot oplevet flere vidtgående stramninger på området, der er med til gøre det sværere for flygtninge at deltage og dermed svækker integrationen.

Resultatet af disse stramninger er en situation, hvor unge, der i forvejen har mistet næsten alt, ender i ensomhed med dårlige muligheder for at forbedre deres egen situation. Unge, der ellers har masser at give og er fulde af gåpåmod, hvilket vi daglig oplever i Dansk Flygtningehjælp Ungdom.

Lad os i fællesskab sørge for, at ingen i Danmark forhindres i at deltage i samfundets fællesskaber. En god integration hjælper os alle.

Af Aja Lykke Heinze, landsformand for Dansk Flygtningehjælp Ungdom

ALLE SUPERTEMAER REPRÆSENTERET

Meget Folkemøde-indhold hører ifølge arrangørerne under temaet demokrati og folkestyre. Andre supertemaer er sundhed, omsorg, forebyggelse og uddannelse.

Figur: Operate

procent professionelle og kun 14 procent private.

Forberedelsesgraden er høj: 4 ud af 5 har planlagt hjemmefra, hvad de vil deltage i, men 2 ud af 5 levner også tid til at se, hvad der dukker op undervejs.

Og hvad vælger man efter, når man vælger, hvad man vil deltage i?

Her rummer analyserapporten interessant læsning for arrangørerne, der har 'et højaktuelt tema' i top som det vigtigste, når der skal planlægges møder. Publikum derimod går helt tydeligt efter 'en populær debattør/deltager', og publikum vægter endda dette næsten dobbelt så højt (72 procent) som arrangørerne (37 procent). Til gengæld er 'se giraffen'-effekten den eneste uenighed om rækkefølgen af parametre, der vælges udfra. Efter 'et højaktuelt tema' kommer 'et tema, folk kan identificere sig med', og længere nede 'et tema med en klar politisk konflikt'. I bunden af top-5 ligger 'et anderledes debatformat'.

En anden vigtig lære af analyserapporten er, at torsdagen efterhånden har arbejdet

sigt op på næsten samme antal besøgende som de to top-scørere fredag og lørdag. Deltagertallene de tre dage lå i år på henholdsvis 26.000, 30.000 og 40.000 deltagere, eller opgjort på en anden måde så deltager henholdsvis 84 procent, 91 procent og 91 procent af Folkemødedeltagerne de tre nævnte dage. Fredag og lørdag har ligget højt i flere år, men for torsdagens vedkommende er deltagelsesprocenten steget fra 69 for to år siden til 84 i år.

Søndagen derimod er faldet fra over 50 procent til 41 procent, dog ikke med yderligere fald fra sidste år til i år. Til gengæld konstaterer analyserapporten, at onsdagen er på vej op som en slags forfæst med flere og flere aftenarrangementer, der ikke kun er sociale, men også rummer fagligt indhold. Der er dog ikke konkrete tal på denne udvikling.

Hvad får deltagerne så ud af det?

For politikere er svaret dobbelt: kontakter og initiativer. Som direkte følge af input på Folkemødet har knap halvdelen mødtes med virksomhe-

der eller organisationer, og samme andel har med afsæt i input på Folkemødet rejst en debat i et relevant udvalg. For folketingspolitikere er mødeandelen helt oppe på tre fjerdedele, mens debat-andelen er nede omkring en femtedel. Møder med borgere og indlæg på sociale eller andre medier har mellem en fjerdedel og en tredjedel af politikerne benyttet sig af, men når det kommer til konkrete politiske forslag, er andelen noget lavere - det har mellem hver femte og hver syvende gjort med afsæt i input på Folkemødet.

For arrangørerne er svaret entydigt: nye samarbejder, medlemmer eller kunder - om det er det ene eller andet afhænger af, hvilken type arrangement det er, men uanset typen svarer to tredjedele, at det 'i høj grad' eller 'i nogen grad' har været resultatet af deres deltagelse på Folkemødet. Decideret indflydelse ligger det lidt tungere med. En tredjedel mener, at de 'i nogen grad' har kunnet påvirke diverse regler, og kun en meget lille andel svarer 'i høj grad'. For en anden tredjedel er det kun lykkedes 'i mindre

grad' og for godt en fjerdedels vedkommende 'slet ikke'. Generelt underpræsterer arrangørerne dog i forhold til deres forventninger på alle faglige parametre, der er målt; på det sociale har de til gengæld haft 'en festlig oplevelse' i dobbelt så høj grad, som de havde forventet.

Og folket - det folk, som mødet er opkaldt efter - får både 'brugbar viden om politiske spørgsmål', kendskab til 'nye politiske problemstillinger', 'mere lyst til at være politisk aktiv' og 'nye ideer til politiske løsninger'. For alle fire kategorier gælder, at scoren er højest for deltagere, der er der af privat interesse - størst forskel er der på spørgsmålet om 'lyst til at være politisk aktiv', som gælder for 66 procent af deltagere i privat regi og 50 procent af deltagere i arbejdsmæssigt regi. 'Brugbar viden' og 'nye politiske problemstillinger' scorer blandt de private og de arbejdsmæssige henholdsvis 75/68 procent og 68/59 procent og 'nye ideer' 54/53 procent.

Bryllupsklokker og

Det er mindre kompliceret at blive gift i Danmark end andre steder, og derfor kommer flere og flere udlændinge hertil for at blive viet. Derfor går flere kommuner nu efter at tiltrække bryllupsturisterne til netop deres egn.

Foto: Henrik Kastenskov / Polfoto

Flere danske kommuner har gjort det til en god forretning at vie udenlandske par. Mest systematisk arbejder Ærø, men nu vil flere andre kommuner gøre Ærø kunsten efter, blandt andre Esbjerg, Helsingør og Bornholm. Godt tænkt niche, lyder vurderingen fra ekspert.

o turistbryllup

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Det er så yndigt at følges ad, og penge og vielser af udenlandske par på stribet går hånd i hånd i en række danske kommuner.

De nyder godt af et image som romantiske og effektive vielsessteder, hvor papirarbejdet kan klares hurtigere end de fleste steder i udlandet, og hvor man derfor kan sige 'ja' til hinanden uden månedlange ventetider.

Der er ingen samlet oversigt

over, hvor mange 'turistbryllupper', som de også kaldes, der årlig foretages i Danmark, men ifølge en analyse fra KL fra 2014 var det 7.517 udenlandske par i 2013, og det var en betragtelig stigning siden 2008. Vurderingen fra flere af de mest populære kommuner er, at det også er gået fremad siden da.

Og eftersom parrene i gennemsnit lægger mellem 6.000 og 8.000 kroner i Danmark per vielse - til ophold, transport, middag og så videre - bliver det til en meromsætning på mellem 50 og 65 millioner kroner hvert år.

- Alene på Ærø regner vi med, at bryllupperne giver os cirka 20 millioner kroner om året, siger Ærøborgmester Jørgen Otto Jørgensen (S).

Her har turistbryllupperne udviklet sig fra at være 'et irritationsmoment', som borgmesteren siger, til at

være en afgørende faktor i ø-kommunens økonomi.

- Bryllupperne har en lang historie hos os efterhånden, og til at begynde med kunne vi godt synes, at alt det papirarbejde, som de udenlandske bryllupper kræver, var lidt besværligt. Gebyret for at blive gift i Danmark udgør 500 kroner for udenlandske par, og det beløb rækker ikke til at dække sagsbehandlingen, siger Jørgen Otto Jørgensen.

- Men efterhånden gik det op for os, at det var noget, vi kunne dyrke, og vi fik flere og flere henvendelser fra især tyske par.

Da Jørgen Otto Jørgensen trådte til som borgmester for 10 år siden, var der cirka 100 turistbryllupper på Ærø hvert år.

I dag er hele 'Bryllupsøen Ærø' stort set på en eller anden måde involveret i det, når et forventet rekordhøjt

3.000

udenlandske par forventer Ærø
at vie i løbet af 2017

antal på 3.000 par bliver viet i år. Flere virksomheder på øen har specialiseret sig i at arrangere bryllupperne og tage sig af papirarbejdet, og kommunen har et egentligt vielsesteam, som efter tur forretter de mange vielser, ligesom et korps af især pensionister får betaling for at være vidner, hvis parret ikke selv har vidner med.

- Vi prøver at fordele det ud på mange, så giftefogeder og vidner altid er veloplagte. Det

må aldrig føles som samleband for parrene; for dem er dagen jo unik, siger Jørgen Otto Jørgensen.

Tysk bureaukrati

Når udenlandske par gerne vil til Danmark og vies, skyldes dette, at en vielse kan gennemføres hurtigt i Danmark; sagsbehandlingen tager typisk et par uger.

Det står i skarp kontrast til kravene og bureaukratiet i de fleste andre lande - blandt

klingende mønt

”Vi holder også en tale for brudeparret. Den kan selvsagt ikke være meget personlig, men det sker alligevel, at der kommer lidt våde øjne.”

Tove Erichsen, giftefoged, Esbjerg

flygtninge- eller indvandrerbaggrund, som gerne vil slippe for den langvarige sagsbehandling, men de mest populære bryllupskommuner modtager par fra hele verden; blandt andet har russiske par i stigende grad fået øjnene op for muligheden.

Ingen bunkebryllupper

Ærø Kommune er ikke alene på bryllupsmarkedet. Tønder har årlig tæt ved 2.000 turistbryllupper, og Sønderborg følger godt med. Også København er et populært bryllups-mål for udlændinge.

Men flere vil være med. Det gælder blandt andet Esbjerg Kommune, hvor Ribe har ‘Danmarks bedste og smukkeste rammer om et bryllup’, siger Tove Erichsen, som har været giftefoged i 11 år og er en af kommunens i alt ni giftefogeder. De fem er tilknyttet Ribe, som er centrum for turistbryllupperne.

- Vi vil gerne sikre, at ingen giftefoged foretager mere end seks vielser på en dag, og vi har valgt at afsætte en halv time til hver. Vores niche skal være, at her er der god tid - også til at drikke champagne og få taget billeder, siger Tove Erichsen, som ikke bryder sig om ‘bunkebryllupper’, som hun kalder det.

- Vi holder også en tale for brudeparret. Den kan selvsagt ikke være meget personlig, men det sker alligevel, at der kommer lidt våde øjne. Og parret får også en gave fra kommunen. Det er jo en stor dag i deres liv.

Esbjerg Kommune havde sidste år 500 turistbryllupper. Det tal er allerede nået i år, og næste år skulle det gerne blive større endnu, siger Tove Erichsen. Kommunen har netop sat gang i en større offensiv for at få flere vielser; blandt andet har flere af de udenlandske bryllupsagenter været inviteret på overnatning og rundvisning, hvor handelsstandsforeningen, turistorganisationen og kommunen er gået sammen om at skabe bedre rammer for bryllupsturismen.

En af beslutningerne er blandt andet at skruer op for serviceniveauet og ned for kravet til papirer - blandt

andet bliver telefonen til vielsekontoret nu åbnet på fuld tid, og svartiden på forespørgsler fra udenlandske par skal barberes ned.

- Det er det, agenturerne efterlyser, og det er det, de andre kommuner gør, konstaterer hun.

Også Helsingør og Bornholm rumsterer med planer om at gøre bryllupsturismen mere givtig. Helsingør er godt i gang; på Bornholm er et af målene at få de gifteivrige, som blandt andet kommer fra det tidligere Sovjetunionen, til at blive lidt længere.

I dag er det typisk en endagsforestilling ifølge en rapport fra Center for Regional- og Turismeforskning, og dermed går øen glip af indtægterne ved overnatning og restaurantophold.

En sidegevinst ved bryllupsturismen er, at kommunerne, som i forvejen ofte er afhængige af turisme, undgår at lukke ned om vinteren. Dermed kan de også forlænge sæsonen for de turister, som ikke er giftelystne par.

- Før i tiden lukkede hoteller og restauranter ofte ned allerede i september. Men vi har bryllupper hele året, og det har gjort det muligt at holde byerne åbne, siger Jørgen Otto Jørgensen.

Ekspert: Godt tænkt

I KORA, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Forskning, er programleder Ulf Hjelmær overbevist om, at kommunerne har fat i noget rigtigt med bryllupsturismen.

- Det er et eksempel på et godt og innovativt samarbejde mellem det offentlige og det lokale erhvervsliv, hvor man bruger hinanden bedst muligt, siger Ulf Hjelmær.

- Man kan ikke kopiere opskriften alle steder, men tankegangen er rigtig: At finde en niche og bringe folk sammen og bruge hinandens styrker i et offentligt-privat samspil og derved finde et felt, som ikke ville være blevet skabt ellers.

Ulf Hjelmær tilføjer, at det samtidig er et godt eksempel på, hvordan kommuner, som ellers er ramt af udkantsproblemer, kan vende beligheden til en fordel.

Jørgen Otto Jørgensen er helt enig.

- Vi har jo de her gamle smukke byer på Ærø, og samtidig er der fra gammel tid en meget åben befolkning, fordi vi har haft så megen søfart, siger borgmesteren.

- Jeg ved godt, at jeg er inhabil, men hos os kan de i Ribe blive gift det smukkeste sted i Danmark, siger Tove Erichsen.

Det russiske par Andrej og Sergej måtte betale knap 3.000 kroner for at blive viet på Ærø, fordi kommunen har ladet private arrangører stå for fordelingen af vielsestider. Foto: Susanne Sayers

Ærø gav bureauer ulovlig fordel

Russiske Andrej og Sergej blev tvunget til at gå gennem private bureauer, da de skulle vies i Ærøskøbing. Ulovligt, siger juridisk ekspert. Vi ændrer praksis, lover Ærø Kommune.

o ventetid

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Ærø Kommune ændrer praksis ‘med omgående virkning’, efter at en juridisk ekspert har fastslået, at kommunen har begået magtfordrejning i forbindelse med turistbryllupperne.

Forhistorien er, at et russisk ægtepar har fortalt til *Kommunen*, at det følte sig tvunget til at gå gennem de private ægteskabsbureauer, da de to ville vies af kommunen.

Da parret henvendte sig til Ærø for at spørge om vielse, var meldingen, at kommunen ikke kunne foretage vielsen indenfor seks måneder, medmindre parret gik gennem et af de private bureauer.

Dermed blev prisen ikke de 500 kroner, som er det lovbestemte gebyr for en udenlandsk vielse, men næsten 3.000 kroner.

- De private bryllupsarrangører havde fået lov at booke samtlige tider et halvt år frem i tiden, og derfor var vi tvunget til at gå gennem dem, selvom vi fint selv kun-

ne ordne vores papirer. Jeg synes, det er en urimelig udnyttelse af situationen, siger Andrej, den ene af de to nygifte.

Ærø Kommune har bekræftet, at vielsestidspunkterne indtil onsdag i denne uge blev overdraget til de private bureauer et halvt år frem i tiden for at lette sagsbehandling og planlægning i kommunen.

Men det er magtfordrejning og i strid med flere love, fastslår lektor i forvaltningsret Sten Bønsing fra Aalborg Universitet.

- Det er forvaltning på et usagligt grundlag. Det svarer til, at man er tvunget til at gå gennem private bureauer og betale mere for at få et pas hos borgerservice, hvis man ikke vil vente et halvt år. Hvis der er tale om vielser af EU-borgere, er det også i strid med EU-retten, siger Sten Bønsing.

Kommunen har efterfølgende forelagt den juridiske vurdering for Ærø Kommune, og her er der ingen tøven hos Anne Bille, som er leder af sekretariatet og chef for borgerservice.

- Vi har begået en fejl og stopper med øjeblikkelig virkning, siger hun.

- Det er skredet for os. Det er blevet en stor opgave meget hurtigt, og så er det her sket, uden at vi har været tilstrækkelig opmærksomme på det, tilføjer hun.

Anne Bille mener, at mange par alligevel vil benytte

”Vi har begået en fejl og stopper med øjeblikkelig virkning.”

Anne Bille, chef for borgerservice, Ærø Kommune

bureauerne, men bureauerne vil ikke længere have en slags monopol på vielsestiderne flere måneder frem. Det er uvist, hvor mange par der ikke har ønsket at gå gennem bureauerne, men har følt sig tvunget til det.

Andrej og ægtefællen Sergej er godt tilfredse med, at der er sat en stopper for kommunens praksis. Umiddelbart overvejer de ikke at foretage sig mere for at få de penge igen, de var nødt til at betale.

- Nu er vi vi gift, og det var det, vi ønskede. Men har vi været med til at gøre det lettere for andre at blive viet, uden at deres situation udnyttedes, er jeg virkelig glad for det, siger Andrej.

Andrej og Sergej er ikke parrets rigtige navne. Begge har bedt om at få navnene anonymiseret, da homoseksuelle er udsat for trusler i hjemlandet og Andrejs arbejde er kritisk overfor den russiske regering. De rette navne er redaktionen bekendt.

Maskinen, som Morten Hoff fra Center for Velfærdsteknologi her får fremvist, doserer medicin og minder patienten om at tage den.

Foto: Ronja Pilgaard

Meget mere end bare teknologi

Arbejdskulturen er den store opgave, når det kommer til at indføre de velfærdsteknologiske løsninger, der lige nu rulles ud i stor stil i landets kommuner.

gadgets

Af **Ronja Pilgaard**
ronja@kommunen.dk

Når patienter vågner fra store fysiske traumer på Rigshospitalet, kan de i dag få tilbudt helbredende jordbærsorbet. Og ældre, som modtager store mængder medicin på forskellige tidspunkter af døgnet, kan i fremtiden få en automat hjem i stuen, som både minder dem om at tage medicinen, udskriver den til dem og giver dem en kvittering på, at de har modtaget den.

I skolerne kan man på bedste lego-måne bruge lysende danse- og bevægelseskodser, mens hospitalsmøblerne selv fjerner bakterier fra det område, de står på.

Noget af det lyder fjollet.

Andet lyder som en sci-fi-roman. Men til fælles har de forskellige løsninger, at de blev præsenteret ved dette års Week of Health and Innovation, som blev holdt i sidste uge i Odense.

Til fælles har de også, at de er løsninger, der skal hjælpe det offentlige med at gøre velfærdstilbud enten billigere eller bedre. Men der er nogle udfordringer i implementeringen, lyder det fra flere politiske aktører i Region Syddanmark, som *Kommunen* talte med under konferencen.

Andet end gadgets

Spørger man Odenses rådmænd for By- og Kulturforvaltningen Jane Jegind (V), er det ikke selve teknologien, der er udfordringen, når løsninger skal implementeres.

Det er derimod det samspil, der er mellem mennesker og teknologi.

Det oplevede hun blandt andet, da hun var rådmænd for handicapområdet. Her fik en institution opsat automatiserede døre. Det betød, at i stedet for, at de handicappede på institutionen var afhængige af, at personalet kom og åbnede dørene for dem, kunne de nu selv bestemme, hvor de gerne ville være.

- Det var en velfærdsteknologisk virkelig nede på jorden-løsning, som de handicappede var glade for. Men til gengæld betød det, at de ansatte fik det rigtig skidt. Efter nogen tid fandt vi ud af, at det var, fordi de her mennesker, som jo var ansat til at passe på borgerne, ikke længere følte, de kunne udføre deres arbejde. De havde jo ikke længere kontrol over, hvor borgerne var henne.

Derfor slår hun gerne på tromme for, at der kommer en øget dialog med de ansatte, når nye løsninger skal implementeres.

- Det er vigtigt, at folk forstår, at hele debatten om vel-

Er der noget særligt her på udstillingen, du har bidt mærke i?

Morten Hoff, chef for Center for Velfærdsteknologi i Odense:

Der er en virksomhed her, som hedder EWIL, som vi tester to forskellige videoløsninger fra. Så er der Evondos med deres medicin-håndtering. Den er enormt interessant. For det at få sin medicin på det rigtige tidspunkt og at huske at tage den er enormt vigtigt for vores borgere. Det er samtidig noget, vores personale bruger rigtig megen tid og energi på, så netop den løsning er rigtig spændende for os.

Jeg besøgte også en stand, som har nogle teknologier med, der arbejder med selvmonitorering af blodsukker. Det er interessant for os i fremtiden, men ikke lige i den version, jeg har set her, for den er mere henvendt til specialiserede indsatser, som ligger tættere på sygehusenes opgaver.

Jane Jegind (V), rådmænd i By- og Kulturforvaltningen i Odense:

Her på udstillingen har jeg især bidt mærke i virksomheden Moto. De har udviklet en platform, der ikke kun kan bruges i ældreplejen, men særlig også i skolerne, hvor der er en udfordring med at få implementeret bevægelse i undervisningen. Og der er Moto altså en løsning.

Derudover har jeg lagt mærke til Blue Ocean Robotics, som har en automatisk gulvvasker med, der rent faktisk virker. I min kommune er vi ved at teste netop den løsning i en af de kommunale haller for at se, om vi ikke kan frigøre ydertimerne i hallen ved, at robotgulvvaskeren gør arbejdet om natten i stedet for, at en ansat skal gøre det om dagen.

”Det er vigtigt, at folk forstår, at hele debatten om velfærdsteknologi altså ikke bare handler om devices. Hvis man tror det, så har man kun set den ene side af det. Det kræver nemlig også en kulturændring på arbejdspladserne, som ikke bare opstår, når vi tilføjer en gadget.”

Jane Jegind (V), rådmand i Odense

færdsteknologi altså ikke bare handler om devices. Hvis man tror det, så har man kun set den ene side af det. Det kræver nemlig også en kulturændring på arbejdspladserne, som ikke bare opstår, når vi tilføjer en gadget, siger Jane Jegind.

Tag kommuner alvorligt

For regionsrådsformand for Syddanmark Stephanie Lohse (V) er den store udfordring også, at den dokumentation, der ligger på de mange løsninger, ofte er meget lille.

- Der skal være nogle kliniske resultater, der er i orden, hvis jeg skal købe en løsning. Nogle gange er den undersøgelse, der ligger bag et produkt, så lille, at den kun er testet på 15 forsøgspersoner. Så kan man jo ikke konkludere noget som helst.

Derfor er det vigtigt, at virksomhederne dokumenterer ordentligt.

- Vi får jo præsenteret en milliard produkter, der bryder sig af at kunne det ene og det andet, men når vi så ser

på dokumentationen, er det sjældent testet godt nok, siger Stephanie Lohse.

Det ser de også i Odense.

- Jeg skal have en ordentlig businessplan, når jeg får præsenteret en løsning. Der skal sgu være noget i det, som kan gavne kommunen, og det skal ikke bare være smart. Der er rigtig mange løsninger derude på problemer, vi slet ikke har. Derfor skal vi som kommuner insistere på at få noget ordentligt. Vi tester gerne ting af hos Center for Velfærdsteknologi, men vi skal have noget ud af det.

Kan det betale sig?

Et af de steder, man i Odense har valgt at sætte ind for at sikre, at borgerne får de bedst mulige løsninger, er ved oprettelsen af Center for Velfærdsteknologi. Her bliver der testet ideer og løsninger for Odense Kommune samtidig med, at centeret har et samarbejde med sygehus, GTS-institutter, universitet og virksomheder, som gerne vil være med til at skabe nye

løsninger for kommunen i fremtiden.

- Vi indfører sjældent noget, hvis ikke der både er et kvalitetsperspektiv og et økonomisk perspektiv. Vi har et grundprincip, der hedder, at det skal være både bedre og billigere. Når vi indfører teknologier, skal vi næsten altid ændre de måder, vi arbejder på, for at det bliver både bedre og billigere, siger chefen for Center for Velfærdsteknologi, Morten Hoff.

Men det er ikke altid, det kan betale sig at udvikle nye

løsninger, siger han:

- Der er jo mange løsninger allerede, som det giver mening at bygge videre på i stedet. Vi er meget opmærksomme på løsninger fra andre områder, som eventuelt kan bruges til nogle nye borgergrupper eller nye arbejdsopgaver. Vores skylle-tørre-toiletter, som vi først mest benyttede til ældre og borgere med for eksempel gigt, som har svært ved at klare toiletbesøg, bruger vi nu i stigende omfang også på vores handikapinstitutioner. Det er vigtig-

tigt, at vi tager afsæt i de reelle behov, når vi tester nye teknologier.

For Morten Hoff er det derfor alfa og omega, at borgerne og kommunens medarbejdere bliver inddraget, hvis løsningerne skal tages godt imod:

- Hvis vi trækker det ned over hovedet på vores brugere, så skaber det modstand. Det ændrer jo oplevelsen for borgerne, at de nu skal mødes med kommunens sygeplejerske over en videotelefon. Det ændrer både den måde, vi

Studier viser, at patienter, som får is umiddelbart efter de vågner fra operation, kommer sig hurtigere, end patienter, som ikke får. Isen kan desuden tilføjes ekstra ernæring eller protein.

Foto: Ronja Pilgaard

skal være i dialog med borgerne, og den måde, borgerne er i kontakt med os. Og det skal alle deltagere omkring løsningerne være opmærksomme på. Ikke kun borgeren og kommunen, men også udvikleren.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Teknisk direktør, Rødovre Kommune

Kan du kombinere sikker drift med udsyn og udvikling? Har du faglig indsigt indenfor teknik, miljø, klima og byudvikling? Så er jobbet måske noget for dig.

Ansøgningsfrist: 26/10/2016

Juridisk sagsbehandler til myndighedsområdet for voksne, Ishøj Kommune

Har du viden om det sociale område, og trives du med et job, der består af lige dele konkret sagsbehandling og mere generel juridisk rådgivning? Så har vi den helt rigtige stilling til dig.

Ansøgningsfrist: 21/10/2016

Dagtilbuds- og skolechef, Middelfart Kommune

Middelfart Kommune skal have ny dagtilbuds- og skolechef med ansvar for dagtilbud og skoler, herunder dagplejen. Stillingen er placeret i Børn – Unge og Fritidsforvaltningen.

Ansøgningsfrist: 26/10/2016

Produktions- og Planlægningschef til fremtidens sygehus, Region Sjælland

En produktions- og planlægningschef søges til administrationen ved Næstved, Slagelse og Ringsted sygehuse.

Ansøgningsfrist: 17/10/2016

Direktør til Børn og Unge, Varde Kommune

Du kommer til et veldrevet område med 1650 dygtige og engagerede medarbejdere, hvor der er styr på driften og fokus på at skabe det gode børne- og ungeliv.

Ansøgningsfrist: 23/10/2016

RIKKE WÜRTZ OG CHRISTINE BROCHDORF

KOMMUNALDIREKTØREN KAN OGSÅ VÆRE KVINDE UNDER 45

Den gennemsnitlige kommunaldirektør er mand og 54 år. Men i løbet af de seneste par måneder er to ledige kommunaldirektørstillinger blevet besat med kvinder på henholdsvis 40 og 44 år. Dermed er der nu 12 kvindelige kommunaldirektører i Danmark ud af 98.

interview

Af Iben Augustsen
iben@kommunen.dk

De har flere ting til fælles, men kender ikke hinanden. De er kvinder, har været ansat i det private, har flere års cheferfaring fra kommunal forvaltning og er for nylig tiltrådt deres første stilling som kommunaldirektør i hver sin ende af landet som nogle af de yngste på netop den post.

I Furesø Kommune blev Christine Brochdorf 1. august kommunaldirektør. Efter 11 år med direktørstillinger i først Københavns og dernæst Hvidovre Kommune søgte hun som 44-årig den ledige

toppost og fik den.

- Det er anderledes at være for bordenden. Det er fantastisk, og jeg trives godt med det, siger hun her lidt over to måneder inde i ansættelsen.

I Morsø Kommune har kommunaldirektøren siden 1. juli heddet Rikke Würtz. I det seneste år er det gået stærkt. For et år siden blev hun vicekommunaldirektør, siden maj har hun været konstitueret kommunaldirektør og fra 1. juli kommunaldirektør som 40-årig.

- Jeg skal ikke afvise, at der sidder en enkelt ronkedor et eller andet sted og undrer sig. Men jeg får umiddelbart kun positive tilbagemeldinger og oplever først og fremmest, at

jeg bliver bedømt på mine kompetencer, siger Rikke Würtz.

I Kommunaldirektørforeningen i Danmark, hvis hovedbestyrelse kun består af mænd, glæder formand Henrik Kolind sig over, at der kommer flere kvinder på kommunaldirektørposterne.

- Når der er så mange dygtige kvindelige fagdirektører i kommunerne, er det på tide, at det smitter af på øverste plan, siger han.

Det er efterhånden nogle år siden, at foreningen sidst havde en diskussion om de få kvinder på den kommunale toppost, og dengang konstaterede foreningen, at den ikke kunne gøre andet end at

prøve at inspirere kvinderne ved at tale jobbet op.

Erfaren og ny på én gang

Christine Brochdorf kendte stort set intet til Furesø, da hun tiltrådte. Så selvom budgettet har fyldt meget, har hun fundet tid til at tage på rundtur i kommunen med hvert enkelt byrådsmedlem for på tomandshånd at lære dem og området at kende. Indtil videre har hun blandt andet hørt om erhvervsvirksomheder, dyreliv på Flyvestationen, boligområder og politiske røverhistorier.

- Jeg vælger at bruge meget tid på at lære kommunen at kende, og jeg har set og hørt en masse fortællinger, jeg ellers ikke ville have fået, fortæller hun i et spartansk indrettet mødelokale med kun bord, stole og stumtjener på det midlertidige rådhus i Farum.

Generelt er Christine Brochdorf meget optaget af de fortællinger, der skaber organisationen, og hvordan det kan være nødvendigt at ændre fortællingen. Lige nu fokuserer hun blandt andet på at forvandle skeptiske

historier om, hvordan rådhusets ansatte kommer til at arbejde på skiftende fysiske pladser, når de flytter ind i et nyrenoveret rådhus og borgerhus i Værløse næste år. Allerede nu øver de sig i åbne kontorlandskaber, som kommunaldirektøren også selv sidder i.

- Vores fysiske rammer skal understøtte, at vi arbejder sammen på tværs af hele organisationen. Vi vil ikke indrette os typisk hierarkisk med streger i et organisationsdiagram eller krydser i et skema. Jeg har aldrig prøvet det før. Det glæder jeg mig til. Det bliver vildt sjovt.

Rikke Würtz er også ved at lægge planer for organisationen, men rådhuset bliver liggende ved fjorden i Nykøbing Mors.

Dagen efter hun blev udnævnt, blev medarbejderne kaldt sammen i kantinen, borgmesteren fortalte om valget, og hun kvitterede med en lille tale om sine visioner. Hun begyndte i kommunen for syv år siden som fagchef, så Limfjordsøen er langt fra ny for hende.

- Der er kæmpestor forskel

på min position nu og som social- og sundhedschef. Nu er jeg med til at skabe de overordnede ideer og rammerne, forklarer hun.

Det har været vigtigt for hende at lægge lidt afstand til social- og sundhedsforvaltningen her i starten for at vise de andre forvaltninger, at hun også er deres nu. Derfor er det også en fordel, at hendes kontor fysisk ligger midt på rådhuset, hvor hun foruden at være nær borgerservice ved hovedindgangen også er nabo til teknik- og miljøforvaltningen.

Toppost var naturlig

For de to nye kvindelige kommunaldirektører har det været naturligt at søge chefstillinger tidligt i karrieren. De fik begge deres første chefstilling, da de var i tyverne.

Efter flere års erfaring som kommunale chefer finder de det også helt oplagt at gå efter den absolutte toppost i en kommune. Men ifølge statistikken er de et særsyn. Indtil juni i år var det kun ti ud af samtlige 98 kommunaldirektører, som var kvinder. Med

"Hos os er topledelsen fifty-fifty. I lagene under topledelsen er to tredjedele kvinder og en tredjedel mænd, og jeg tror, det skyldes, at mange af jobbene i kommunen er traditionelle kvindefag."

Rikke Würtz, kommunaldirektør, Morsø Kommune

Blå bog

Rikke Würtz, 40 år

JOB

► Kommunaldirektør, Morsø Kommune siden juli 2016

► Konstitueret kommunaldirektør, Morsø Kommune 2016

► Vicedirektør fra 2015

► Trivsels- og sundhedschef, dernæst social- og sundhedschef, Morsø Kommune fra 2009

► Administrerende direktør, Københavns Privathospital, januar 2008 - november 2009

► Drifts- og servicechef, Lett Advokatfirma 2006-2008

UDDANNELSE

► Cand. merc. strategi og ledelse Handelshøjskolen, Aarhus

► HA – Handels- og ingeniørhøjskolen i Herning

► HHX – Silkeborg Handelsskole, herefter kontorelev i administration

► Bor snart på Mors med sin mand, der er salgsdirektør, og har tre bonusbørn på 9, 13 og 15 år.

Rikke Würtz er langtfra ene kvinde i Morsøs topledelse, hvor kønsfordelingen er fifty-fifty.

Foto: Iben Augustsen

"Jeg synes ikke, der findes nogen god forklaring, andet end at man er tilbøjelig til at vælge nogen fra sit netværk og personer, man spejler sig i. Jeg kan se, at jeg selv kommer til at rekruttere en del kvindelige chefer."

Christine Brochdorf, kommunaldirektør, Furesø Kommune

Mødet her med en gruppe medarbejdere holdes på det midlertidige rådhus i Farum, men Christine Brochdorf holder for tiden også møder med hvert enkelt byrådsmedlem et sted i Furesø Kommune.

Foto: Iben Augustsen

deres tiltrædelse er der nu 12 kvinder på topposten, og ligeledes er de med til at trække gennemsnitsalderen på 54 nedad.

Henrik Kolind mener, at der kan være mange forskellige grunde til, at kvinderne holder sig tilbage fra at tage det sidste skridt, og peger på, at det i den sidste ende afhænger af byrådspolitikerne, der vælger, hvem de vil have på posten.

Christine Brochdorf har også tænkt over, om flere kvindelige borgmestre kan afføde flere kvindelige kommunaldirektører, og nævner Helsingør, Bornholm og Lejre som eksempler på kommuner, hvor både borgmester og kommunaldirektør p.t. er kvinder.

- Jeg synes ikke, der findes nogen god forklaring, andet end at man er tilbøjelig til at vælge nogen fra sit netværk og personer, man spejler sig i. Jeg kan se, at jeg selv kommer til at rekruttere en del kvindelige chefer, forklarer hun.

Hun har også en forventning om, at det allerede om fem til syv år vil se anderledes ud. Da vil vi ikke tale om, at der er for få kvindelige kommunaldirektører, men efterlyse personer med anden etnisk herkomst eller kulturel baggrund til posten.

Morsø Kommune har allerede en stor del kvindelige chefer, forklarer Rikke Würtz. - Hos os er topledelsen fifty-

"Når der er så mange dygtige kvindelige fagdirektører i kommunerne, er det på tide, at det smitter af på øverste plan."

Henrik Kolind, formand, Kommunaldirektørforeningen i Danmark

fifty. I lagene under topledelsen er to tredjedele kvinder og en tredjedel mænd, og jeg tror, det skyldes, at mange af jobbene i kommunen er traditionelle kvindefag.

Hun har registreret en større bredde blandt jobansøgere og påpeger, at Morsø også forsøger bevidst at appellere til en bredere kreds via den måde, stillingsopslagene formuleres på.

- Det lykkes for os at få fat i de lidt utraditionelle profiler, når det er passende at afprøve en leder med en anden erfaringsbase eller uddannelse. Er det en stor ledelsesopgave, behøver det ikke altid være den fagligt dygtigste, men en med stor ledelseskompetence, forklarer kommunaldirektøren i Morsø Kommune.

Christine Brochdorf oplever også, at der sker ændringer med generationsskifte rundt omkring.

- Man kan sige, at blandt dem, der har siddet som

kommunaldirektør i rigtig mange år, er der flest mænd. Jeg tror nærmest kun, det er pilotfaget udover kommunaldirektør, som er så domineret af mænd, siger hun med et smil og fortsætter.

- Der, hvor der rekrutteres nu, begynder der at komme mange kvinder imellem, så det er en problemstilling, som eroderer sig selv.

Begge kvinder opdagede tidligt i egen karriere, at de havde ideer, som de ikke kunne bringe i spil, medmindre de blev leder, og så har de på forskellig vis fået støtte eller et skub i den retning.

Rikke Würtz har fået ledelse ind med modernismen, da hendes forældre driver egen virksomhed. Christine Brochdorf kom i sit allerførste job tæt på ledelsen i Dansk Socialrådgiverforening, hvor både formanden og sekretariatschefen var kvinder, som opfordrede hende til at gå ledelsesvejen.

- Når man først er blevet leder og trives med det, er det point of no return. Så har man hele tiden lyst til nye udfordringer og til at prøve nyt af, forklarer Furesøs nye kommunaldirektør.

Bundlinje og slikposer

Begge kommunaldirektører har hentet inspiration fra det private erhvervsliv og erkender samtidig, hvor anderledes vilkårene er i det offentlige.

Blå bog

Christine Brochdorf, 44 år

JOB

- **Kommunaldirektør i Furesø Kommune** siden august 2016
- **Børne- og velfærdsdirektør**, Hvidovre Kommune 2011-2016
- **Direktør Børne- og Ungdomsforvaltningen**, Københavns Kommune 2006-2011
- **Børn- og ungechef**, Albertslund Kommune 2003-2006
- **Sektionsleder, Familieplejen Danmark** 2001-2003
- **Konsulent, Dansk Socialrådgiverforening** 1999-2001

UDDANNELSE

- **Strategic Management, INSEAD**
- **Performance Management, CBS**
- **Cand.scient.adm., RUC**
- **Bor i København** med sin samlever, der er kommunaldirektør i Vordingborg Kommune, og har to børn på 17 og 19 år.

Da Rikke Würtz sagde sit job som administrerende direktør på et privathospital op for at arbejde i det offentlige, mødte hun mange fordomme.

- Nå, nu skal du over til den evige hvile, var en af reaktionerne, fortæller hun.

- Jeg kan bare sige, at jeg aldrig nogensinde har haft så travlt som, efter jeg kom til Morsø Kommune, understre-

ger hun.

Christine Brochdorf kan heller ikke forestille sig noget andet lige nu:

- Det er megasjovt at være offentligt ansat. Vi arbejder ikke bare i den offentlige sektor. Vi skaber en kommune hver eneste dag. Det handler ikke bare om bundlinje, eller hvor mange slikposer vi får solgt. Der er noget på spil for borgerne, forklarer hun sam-

tidig med, at hun efter sit INSEAD-studium er blevet meget inspireret af, hvad private virksomhedsledere tænker om udvikling, innovation, den økonomiske fremtid, ledelse og organisation.

Rikke Würtz husker tydeligt første gang, hun som offentlig chef skulle fortælle, hvor mange millioner hendes social- og sundhedsforvaltning skulle spare:

- Jeg var nervøs for at overbringe beløbsstørrelsen, men mine medarbejdere sagde bare okay og smøgede ærmerne op, så vi kunne finde de bedste løsninger. Det var en fantastisk oplevelse. Men selvfølgelig opstår der også angst, når vi skal spare, og det arbejder vi meget med.

Begge kvinder er optaget af, at der er en mening med det, de laver, på en helt anden måde end i det private. Og så må man vænne sig til, at alt er til forhandling, når man kører en politisk styret forretning.

Nu sidder de for bordenden og indrømmer, at det er betydeligt anderledes at have topposten end at være fagchef. Men så er det jo en fordel at have samme tilgang som Pippi Langstrømpe, når hun siger: - Det har jeg aldrig prøvet før, så det kan jeg sikkert godt. Sådan har de det begge to.

Fællesskaberne kommer

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Af Rune Baastrup

Direktør og partner, Deltagerdanmark

Rikke og Dorthe er to ildsjæle fra Herlev Kommune, der med smittende liv i øjnene fortæller om deres arbejde med at starte nye og radikalt anderledes samtaler ved at ringe på udvalgte døre i et af de kvarterer, de sjældent hører fra, og forære beboerne en gave som samtalestarter.

Den ild, man mærker brænde indvendigt hos Rikke og Dorthe, er blot et af de tusindvis af små eksempler på den søgen, vi kan se i disse år hos både lokalsamfund, kommuner og små og store foreninger, efter måder at (gen)opfinde ideen om kommunen, lokalsamfundet eller organisationen som fællesskab på. Ikke kun fordi man ønsker at få mere for mindre, men ofte også, fordi man oplever en lede ved de gængse måder, vi har indrettet os på.

Der kan spores en dybere længsel efter noget andet og mere meningsfuldt og bedre, end det vi kan forudse, vi opnår, hvis vi fortsætter med at gøre, som vi plejer, eller alene lader grønthøsteren skære stadig længere ind til benet. Man kan fornemme noget så fint som et ønske om at skabe fællesskaber sammen med andre, hvor vi kan høre til og handle sammen.

Som Bertel Haarder skriver et sted, så kan der hentes megen inspiration i traditionen fra højskole- og andelsbevægelsen, hvor "...danskernes lærte at samarbejde til fælles gavn i selvvalgte fællesskaber uden styring ovenfra."

Højskolernes investering i evnen at samarbejde til fælles gavn var med til at skabe en nation af folk, der gør. Men det er en tradition, vi har givet for lidt plads de senere år. Vi har ikke mindst i de besluttende lag glemt den enorme styrke, der ligger i en potent relationel eller folkelig kultur. Også i civilsamfundet gælder det: Foreninger er i dag i høj grad drevet af professionelle sekretariater, der er ansvarlige for at udmønte foreningens formål under hensyntagen til eksterne bevillinger.

Konsekvensen af denne driftsmodel er ikke kun, at man er afhængig af eksterne midler og må indrette sit arbejde efter, hvad der p.t. er trenden hos fonde og offentlige puljer. Problemet er større endnu: Sagen er, at vi afkobler vores foreninger og institutioner fra forankringen i den hverdag og de liv, vi lever i vores nabolag, på vores arbejdspladser og skoler.

Det er netop her, at folk søger efter nye veje i noget, vi i DeltagerDanmark plejer at kalde for en deltagerbølge, der tager fart i disse år. En lille historie kan bedst illustrere potentialerne i dette. Sind Ungdom er en sej lille forening, som i forsøget på at styre udenom nogle af de fælder, den traditionelle driftsmodel byder på, har taget det modige skridt at gå væk fra lønnede frivilligkoordinatorer for i stedet at investere kræfterne i at træne og opbygge frivilligt lederskab og mere eller mindre selvkværende team blandt de frivillige, der driver deres lokale klubber lige fra Esbjerg til Frederikshavn og Viborg til København.

"Sæt din kaffekop i opvaskemaskinen - din mor er her ikke"

De indbyggede konflikter, der ligger i den typiske model for en stor del af foreningsdan-

"For hvis et team af frivillige udmærket godt ved, 'at mor ikke er her,' bliver de praktiske opgaver en fælles forpligtelse, der skal til for at realisere det dybere formål om at tage vare på de sårbare iblandt os."

marks tilgang til frivillighed, blev tydelige for mig allerede, da jeg indledte de første samtaler med frivillige og ansatte i Sind Ungdom.

Så hvordan ser den traditionelle model ud i Sind Ungdom's udformning? Kort sagt havde man de senere år opnået støtte fra Satspuljen til at understøtte udviklingen af flere frivilligt drevne klubber rundtomkring i landet, hvor psykisk sårbare unge kunne komme til klubafeten og møde andre unge, der sloges med nogle af de samme svære ting i livet. Midlerne fra satspuljen gjorde, at man kunne lønne en fuldtids sekretariatsleder til at varetage foreningens daglige drift og lokale frivilligkoordinatorer på deltid der, hvor man drev klubberne.

Den første klub, jeg besøgte, havde sin egen håndskrevne version af, hvordan konflikterne i sådan en model ofte optræder: "Sæt din kaffekop i opvaskemaskinen - din mor er her ikke" stod der på en lap papir i det lille kælder-køkken som udtryk for de spændinger, der kunne mærkes i samtalerne. Flere af de lønnede koordinatorer havde følt sig så alene med og overbebyrdede af ansvar og opgaver, at de havde trukket stikket. Spurgte jeg til vurderingen af de frivilliges motivation for at bruge en aften hver uge i klubben, var et af de hyppige bud blandt både faste frivillige og ansatte, at en del kom for at "få noget på deres CV". Altså en simpel transaktion: 3 timers frivillighed = bedre CV.

Skab samhørighed gennem historier, ansvar og handlekompetencer

Jeg blev i første omgang spurgt, hvordan Sind Ungdom bedst kunne tilrettelægge deres arbejde med de frivillige fremover, og de endte med selv at finde svarene på det spørgsmål gennem et sæt af dialoger og workshops, der alle tog afsæt i nogle enkle principper, hvoraf jeg her skal nøjes med følgende:

1) At det ofte er os selv i foreningen og vores måde at organisere os på, vi skal starte med at se på, hvis vi ønsker at øge de frivilliges engagement.

2) At folk ofte også engagerer sig, fordi de søger noget meget dybere og mere meningsgivende end de snævre opgaver, vi centralt kan tænke os til.

3) At folk har langt flere kræfter at kaste ind i de foreninger, de er medlem af, hvis vi forstår at åbne for denne mening, styrke vores relationer til dem og klæde dem på til en højere grad af lederskab.

Sind Ungdom tog udfordringen op og forsøgte med en af sine ældste klubber at starte forfra, da deres lokale koordinator havde sagt, at hun ikke magtede opgaven længere. Fremfor at ansætte en ny ville de forsøge at drive klubben ved at træne de frivillige til selv at stå for alt i en teamstruktur.

Hvis man spørger Sind Ungdom's sekretariatskoordinator, hvordan dette skift er lykkedes, peger hun på, at træningen ved at finde de frivilliges egen motivation gennem historiefortælling har været lidt af en åbenbaring for dem:

"Når vi spørger til de frivilliges egne historier, hjælper det os til at se, hvad folk kommer med: At folk er her, fordi det er dybt meningsfuldt på et personligt plan, og ikke fordi de vil have noget på CV'et," fortæller Mette Vestergaard og fortsætter:

"Det viser sig jo, at ALLE - jeg mener ALLE - har en historie, som knytter sig til psykisk sårbarhed. Nogle personligt, andre i nære familierelationer. Og det har givet los til oplevelsen af, at vi må stå sammen og sgu gøre noget ved det sammen!"

Når vi deler historier om, hvorfor vi vil være med, sker der noget helt andet, end hvis vi spørger, hvad vi har lyst til at gøre. Vi giver lidt af os selv, og det åbner et rum for nysgerrighed, hvilket er med til at skabe tillid og samhørighed og hjælper den enkelte til at forstå egen motivation bedre - og til at fremelske den motivation hos andre, fordi den slags smitter.

Processen har gjort, at de frivillige bærer mere af arbejdet selv, fordi de oplever, at de gør det for hinanden og for sig selv - og ikke fordi en koordinator siger, at de skal. Og det er i øvrigt langt mere simpelt. Bertel Haarder har beskrevet det særegne ved arbejde, at det har det med at formere sig selv. Ansætter vi administrative og koordinerende medarbejdere, finder de også administrative og koordinerende opgaver at varetage. Måske er vi endt med at gøre vores drift og administration større, end den egentlig behøver at være?

For hvis et team af frivillige udmærket godt ved, "at mor ikke er her," bliver de praktiske opgaver en fælles forpligtelse, der skal til for at realisere det dybere formål om at tage vare på de sårbare iblandt os.

Sind Ungdom's historie er ikke unik. Heldigvis ser vi mange steder, at alt fra fagforeninger, kommuner og NGO'er til små idrætsforeninger forsøger at genfinde deres måde at skabe meningsfulde fællesskaber af folk, der vil udrette noget sammen. ●

SPECIALTILBUD TIL KOMMUNENS LÆSERE

BLIV ABONNENT på Magasinet Sundhed+

Danmarks bedste sundhedsmagasin.

Vi er det magasin, som har flest sundhedsfaglige samarbejdspartnere og mest sundhedsfagligt indhold.

Du får inspiration til at leve livet så sundt og sjovt som muligt på arbejdspladsen og i fritiden.

**Kun
299 kr
spar 100 kr**

I NOVEMBER KAN DU BL.A. LÆSE OM:

3 ØVELSER, der gør dig mere trafikssikker i mørke

KRYB til KRÆS: Sådan forvandler du insekter til trendy lækkerier

Kunsten at **FORTRYDE** med god samvittighed

MERE LYST TIL SEX
ZONETERAPI-guide

TEMA
Sådan passer du på dine lunger

Det sker i kroppen, når du
VINTERBADER

11 numre af Sundhed+ for kun 299 kr.

Bestil et abonnement på magasinet-sundhed.dk, ring til os på 5650 4050 eller send en mail på abonnement@magasinet-sundhed.dk.

Oplys rabatkoden "Kommunen", så får du, din kollega, ven eller et familiemedlem et årsabonnement med 100 kr. i rabat.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Hvis jeg var i statsministerens sko, ville jeg se at få rensset luften. For situationen er, at enten bryder det sammen nu, eller også bryder det sammen om tre måneder. Det bryder sammen under alle omstændigheder."

Søren Espersen (DF) om uenighederne i blå blok. Til Politiken

"Hvis 100 procent udligning er målet, ophører vi med at have kommunestyre."

o klynk

Af Henrik Christoffersen

Forskningschef, CEPOS

Kommunen har den 3. oktober en fyldig behandling af den kommunale udligning. Det er desværre et noget ensidigt billede, som tegnes. Overskriften på hovedhistorien lyder: "Hovedstadskommuner er også rigere efter udligning". Det er en meningsløs overskrift, for det er en absurditet at operere med en skat på 100 procent, hvad enten der er tale om indkomstskat på personer eller udligningsskat på kommuner.

I hovedhistorien anføres, at striden mellem kommunerne handler om, hvilke kommuner, der har de bedste økonomiske muligheder. Herom hersker imidlertid ingen strid, for Folketinget har slået fast, at der selvfølgelig ikke kan være 100 procents udligning. Det er af indlysende grunde også efter topskat den rigeste, som efter indkomstskat er rigere. Hvis 100 procents udligning er målet, ophører vi med at have kommunestyre.

Kommuner kan ikke vedblive med at kunne bestemme, når de ikke har noget

"Kommuner kan ikke vedblive med at kunne bestemme, når de ikke har noget økonomisk ansvar."

økonomisk ansvar. Så hvis der skal tales om, hvad striden handler om, så er det, hvorvidt der skal være kommunestyre i Danmark. Det ser ud til, at stærke kræfter i landets udkantskommuner foretrækker, at staten overtager alt ansvar.

Metoden er forfinet

Kommunen problematiserer i øvrigt måden, hvorpå udgiftsbehov beregnes. Det kan man sagtens gøre, men problemet er, at metoden af Indenrigsministeriet er forfinet gennem et par generationer, og at ingen har været i stand til at fremlægge en overbevisende, mere rigtig opgørelsesmetode. Derimod har vi til

stadighed fået masser af eksempler på enkeltområder, hvor enkelte kommuner føler sig forfordelt. I *Kommunens* historie excellerer kommunaldirektøren fra Lolland og så i denne kunst.

Det er korrekt, som *Kommunen* anfører, at 34 hovedstadskommuner netop har fremlagt et oplæg om udligningsordningen. Det repræsenterer nu næppe, som det ellers anføres, nogen eskalering af striden om den kommunale udligning, for vi har for længst fået et større antal af den slags oplæg fra kommuner fra andre dele af landet. Der er derfor nærmest tale om et svar eller et forsværsskrift fra hovedstadskommunernes side. Jeg har set de fleste af disse oplæg, og jeg må sige, at ingen af dem imponerer mig.

Samtlige oplæg er klynke-oplæg, som fremhæver, hvorledes man selv bliver forfordelt. Derimod har ingen sat sig for at påpege, hvorledes der kan udvikles et kommunalt finansieringssystem, som tilskynder kommunerne til at blive mere effektive. Det nuværende system gør nærmest det modsatte. o

Svar:

Artiklen i *Kommunen* tog udgangspunkt i, at eskaleringen af konflikten om udligningen havde nået et niveau, hvor jyske borgmestre truede med en sprængning af KL.

Striden om udligningen var faktisk, at hovedstadskommuner mente, at de havde dårligere økonomiske muligheder end provinskommunerne, og derfor giver det ganske god mening at få en forsker til at vurdere sagen - uagtet at svaret blandt eksperter, som Henrik Christoffersen, angiveligt er åbenlyst.

Kommunen har til opgave på uafhængigt politisk grundlag at give aktører i den kommunale verden indsigt og perspektiv - i dette tilfælde om beregningsmekanismerne i den kommunale udligning, og naturligvis også at se kritisk på, hvor disse mekanismer virker mindre godt.

Artiklen redegør ret præcist for, hvorfor ingen har et mål om 100 procent udligning.

Der ud over er det naturligvis helt fair, at Henrik Christoffersen går ind for mindre udligning. Dette spørgsmål har Kommunen ingen holdning til.

- Redaktionen

Partnerskabsaftaler er vejen til flere håndværksuddannede

o udvikling

Af Jørgen Simonsen

Formand for Dansk Byggeri, Nordsjælland

Endnu en partnerskabsaftale er forhandlet på plads. Siden Dansk Byggeri begyndte at lave partnerskabsaftaler i 2010, har 41 kommuner landet over skrevet under på en aftale. Nu kan Frederikssund også skrive sig på listen, og det er en rigtig positiv udvikling, som vi i Dansk Byggeri Nordsjælland glæder os over.

Om bare ni år kommer byggebranchen til at mangle 14.000 med en håndværkeruddannelse, hvis vi fortsætter med at uddanne, som vi gør i dag, hvor størstedelen af de unge starter i gymnasiet fremfor på en erhvervsuddannelse. Der er både i Nordsjælland og i resten af landet brug for, at vi får flere unge til at se vigtigheden af og stoltheden ved de traditionsrige håndværk.

Besøg p åbyggeplads

Det er en af de ting, som partnerskabsaftalen netop tager fat på, når kommunen og Dansk Byggeri samarbejder om at give folkeskolelever mulighed for at besøge en byggeplads, høre en lokal entreprenør fortælle om sit daglige arbejde eller stille spørgsmål til en lærer. Og for de unge, som vælger en erhvervsuddannelse, betyder samarbejdet også, at der la-

ves kontaktannoncer og op-søgende arbejde for at finde en læreplads til alle de unge i kommunen, der tager en uddannelse indenfor byggeri.

Partnerskabsaftalerne er vigtige, fordi samfundet ikke kan fungere uden de faglærte. Hvem skal ellers lægge vores fortove? Hvem skal bygge vores skoler, børnehaver, sygehuse og egne boliger? Og hvor skal vi ellers henvende os, når vi har en vandskade i loftet og alt skal renoveres, eller vi har brug for hjælp til at få repareret murværket?

De nyeste tal viser, at der er kommet tre procent flere elever på erhvervsskolerne i år. Det er en positiv udvikling, som gerne skulle fortsætte, og det håber jeg, flere af vores nordsjællandske kommuner vil hjælpe til med ved blandt andet at indgå en partnerskabsaftale med Dansk Byggeri. o

"Jeg håber, at flere af vores nordsjællandske kommuner vil hjælpe til med ved blandt andet at indgå en partnerskabsaftale med Dansk Byggeri."

Vi holder vejret sidst på måneden

o udlicitering

Af Dennis Kristensen

Forbundsformand i FOA

Det private plejefirma Intensiv pleje I/S er begæret konkurs i Nordjylland. Det er netop udmeldt til de ansatte her til morgen. Dermed rammes ældre, svage og ansatte endnu en gang af konkursbølgen i den private del af hjemmeplejen.

Det er dybt tragisk. Efterhånden er det sådan, at vi holder vejret, når vi nærmer os den sidste i måneden, hvor plejekonkurserne rammer.

Den konkursbegærede virksomhed betjener ifølge FOAs oplysninger omkring 200 borgere i henholdsvis Aalborg Kommune og Jammerbugt Kommune. I Aalborg modta-

ger 56 borgere personlig pleje, mens cirka 50 borgere får praktisk hjælp. Virksomheden har 33 ansatte.

Siden det private marked for hjemmepleje blev givet frit i 2013, har der løbende været konkurser.

Alene i 2016 kan nu tælles otte plejekonkurser, viser FOAs optælling: Intensiv pleje I/S, Sejers Senior Hjælp, Pareta Care, BR Service, daværende Stabilpleje Aps, Tammys hjemmepleje, IMS Service og Vitapleje Aps.

Konkurser stopper ikke

Jeg tror ikke, at konkurserne stopper, før man tager fat på problemet fra politisk hold. Der er simpelthen et kæmpe behov for klare regler på det her område. Vi taler for eksempel om krav til ledelsens

kompetencer og virksomhedens økonomi, klare faglige standarder og et generelt behov for social klausuler i kontrakterne, så vi undgår useriøse firmaer. o

Forbundsformand i FOA Dennis Kristensen efterlyser politisk handling for at forebygge konkurser blandt private hjemmeplejefirmaer.

Foto: Pelle Rink / Polfoto

11,3

procent af danskerne over 64 år er stadig på arbejdsmarkedet. Det er den højeste andel siden 1984.

Kilde: Ugebrevet Mandag Morgen

OL viste, at eliteidrætten trives i Danmark. Men vi står over for et valg: Skal vi dyrke mangfoldigheden eller lave idrætsfabrikker.

Man står i døren, tøvende, med fugtige hænder og et fast greb i mor eller far. Kaster stjålne blikke ind i træningslokalet i den lokale klub, mens sommerfugle flakser rundt i maven. Bliver klubben mit fremtidige himmerige, kan jeg blive lige så dygtig som de store børn, der er i gang med deres træning, forstår jeg de skrevne og uskrevne regler, vil klubben også tilbyde et socialt fællesskab og nye bekendtskaber, og bliver det lige her, jeg lægger grundstenen til opfyldelse af mine største ambitioner? Om trent sådan har hver eneste danske topatlet startet sin karriere som ganske lille. I den lokale klub. En klub, som ofte materialiseres i en kommunal idrætsfacilitet.

Mange af os har i sommerens løb brugt sofa-timer på at se de bedste atleter i et intenst OL 2016 fra Rio. Nu hvor OL for længst er slut, står de historisk mange danske medaljer tilbage som et vidnesbyrd om fælles succes. Idrættens organisationer har sammen med en entusiastisk presse applauderet indsatsen. Det kan jeg godt forstå. Som ansvarlig for idrætsudvikling i landets hovedstad har jeg naturligvis også blikket fast rettet mod sportslige begivenheder, både når de er små og store - nationale og internationale.

OL-euforien fader ud og erstattes af en refleksion, som presser sig på. Uanset om man nu sidder med beslutningerne i en stor eller en lille kommune, er man sig bevidst om, at en stor sportslig præstation naturligvis først og fremmest kræver en eller flere talentfulde og målrettede udøvere, trænere og så videre. Den kræver også lokal opbakning og de rammer og vilkår, som vi som kommune medvirker til at skabe. Forpligtelsen er lovfæstet, mens dens udmøntning er genstand for lokale forskelle. Det er rimeligt at spørge sig selv, hvor forpligtet en kommune er, når det kommer til eliteidræt, og hvordan vi overkommer den vanskelige balance mellem bredde og elite.

Hvorfor er det vigtigt?

Danmark fik for alvor fokus på OL-medaljerne tilbage i nullet. Det var under Fogh-regeringen, vi italesatte, at det var vigtigt for Danmark at placere sig godt på listen over medaljetagere. Danmark har leveret varen ved OL i Rio. Aldrig tidligere har vi befundet os så højt oppe på listen over succesfulde nationer. Det er vigtigt, fordi det styrker fællesskabsfølelsen at være en del af en succes. Eller som Klaus Rifbjerg formulerede det efter fodbold-landsholdets EM-triumf tilbage i 1992: "Det var et udbrud af orgiastiske dimensioner, noget brød op, som ikke længere kunne holdes tilbage. Landet havde brug for den eufori, ja måske kom den simpelthen i sidste øjeblik" (BT, 19. juli 1992). En stærk analyse. Men vi var vilde med det. Måske særlig i kraft af to ting. Det undertippede danske hold blev kaldt hjem fra ferie og evnede mod alle odds at gå hele vejen. Men mindst lige så vigtigt: landet var splittet efter en meget tæt afstemning om EF-unionen og havde en statsminister, der i strid med den almindelige opfattelse formulerede, at det gik "ufattelig godt". Dengang var de sportslige succeser vigtige, og det er de stadig. De er med til at sætte turbo på den kollektive dannelse af succesidentitet.

FOTOCREDIT: TARIQ MIKKEL KHAN / POLFOTO

OL for alle

Der er sket meget med eliteidrætten siden da. Tilbage i slutningen af forrige århundrede var eliteidræt noget andet. Dengang kom en OL-deltager ofte til veje ved en tilfældighed. Populært sagt kunne en helt almindelig dreng langt væk fra de største klubber opdage, at han havde talent for at kaste langt eller springe højt. Talentet var det bærende, og atleten blev ofte fulgt på vej af en lokal ildsjæl, som påtog sig træningen indtil et vist niveau. OL var på sin vis en breddebegivenhed - eller det var i hvert fald en begivenhed, som favnede bredt.

OL har siden starten af 1990'erne gennemgået en større og større professionalisering. Første skridt kom ved OL i Barcelona i 1992, hvor USA deltog med de professionelle NBA-spillere i basketball. Langsomt er OL transformeret, og talent alene kan ikke længere skaffe udøveren en plads i den eftertragtede konkurrence. Heller ikke selvom OL-organisationen fortsat holder fast ved, at det er vigtigere at være med, end det er at vinde. Det klinger lidt hult, hvis man ser på nutidens krav.

OL anno 2016 stiller krav om en solid, pengestærk og professionel organisation omkring udøveren. I Danmark har vi organiseret os med lokale klubber, nationale forbund og eliteidrætskommuner, men sådan har det ikke altid været.

Eliteidræt under pres

Den store OL-succes til trods opfatter jeg, at den danske eliteidrætsmodel er under pres. Det danske støttekoncept er velkendt, og det samme gælder forankringen i det folkeoplysende (almendannende), som har udviklet sig siden 1849, hvor grundloven sikrede folkets adgang til at forsamlе sig. Nu er kommunernes forpligtelse til at anvise lokaler og yde tilskud reguleret af folkeoplysningsloven, og vi opfatter idrætsanlæggene som en del af det offentlige velfærdstilbud, ligesom også bor-

"Skal vi holde fast i, at idrætsudøvelsen har sin rod i det folkeoplysende, almindendannende formål, og så må det - groft sagt - gå, som det bedst kan? Eller skal vi tage kampen op mod de nationer, som har 'industrialiseret' deres talentudvikling?"

gerne gør.

Men der er en anden vej. Nogle nationer beslutter sig for at sætte fokus på en særlig disciplin, opretter regulære idrætsfabrikker og sprøjter topatleter ud i højt tal. De giver afkald på at være gode til flere discipliner og fokuserer alle ressourcer på en idræt, som så er nationalsport. Gerne en idræt, hvor der er mange medaljer at hente. Aserbajdsjan vandt for eksempel 16 af sine 18 OL-medaljer i kampsport, og Jamaica vandt alle 11 OL-medaljer i sprintdiscipliner ved atletikkonkurrencerne.

Hvad er det, vi vil?

Det er rimeligt at spørge sig selv, om vi som nation og som kommune kan konkurrere med idrætsfabrikkerne. Og om vi skal. Skal vi holde fast i, at idrætsudøvelsen har sin rod i det folkeoplysende, almindendannende formål, og så må det - groft sagt - gå, som det bedst kan? Eller skal vi tage kampen op mod de nationer, som har 'industrialiseret' deres talentudvikling?

Københavns Kommune er engageret i eliteidrætten i mange sammenhænge. Vi er vært for række sportsevents hver eneste år og lægger by til både EM og VM i talrige idrætsgrene. Vi har et stort hjerte for både Team Danmark og for Team Copenhagen, og vi bakker op om eliteidrætten ligesom en lang række andre danske kommuner. Det sker selvfølgelig i balance med en kultur- og fritidspolitik, som også fordrer, at vi understøtter en mangfoldighed af tilbud til en mangfoldighed af udøvere i alle aldre fra forskellige sociale lag og så videre. Det giver sig selv, at vi skal overholde Folkeoplysningsloven med dens almenlystige sigte. Men det er selvfølgelig udfordrende, hvis vi som borgere også opfatter, at en succesfuld præstation ved en stor eliteidrætsbegivenhed også har karakter af at være 'almennyttig'. Hvis den altså afføder en almen og nyttig succesrus, som vi er fælles om at ønske, og som giver mulighed for et samlet løft.

I så fald skal vi overveje at skrotte vores brede folkelige idrætsfokus og skifte det ud med en nationalsport, hvor vi udklækker atleter på idrætsfabrikker. Jeg tror det ikke, men hvis det er rigtigt, at OL-medaljer er vigtige for fællesskabsfølelsen, bør vi måske gøre som Jamaica og Aserbajdsjan. Jeg ser dog den ærgerlige slagside, at der ikke bliver plads til den nybegynder, som jeg indledte med at portrættere. Han vil ikke længere selv kunne vælge mellem en mangfoldighed af tilbud, men må banke på idrætsfabrikkens port og af finde sig med, at der ikke er mulighed for at møde den enkelte i et godt interessefællesskab uanset talent og ambition.

Det er næppe det, vi vil, og i hvert fald ikke i København.

Af Eva Kartholm, leder af Idrætsudvikling og Kunder, Københavns Kommune

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Vi er nok den kommune, der vil blive hårdest ramt af det. Selv den mindste nedregulering vil få meget store økonomiske konsekvenser for os, da 29 procent af vores samlede skatteindtægter kommer alene fra grundskylden.”

Erik Nørreby (V), borgmester på Fanø, til Jyllands-Posten om regeringens forslag til omlægning af boligskatten.

FOTO: MARTIN LEHMANN / POLFOTO

10. OKTOBER

KL's Rusmiddelkonference

Er tiden moden til en diskussion om, hvorvidt besiddelse af stoffer til eget brug skal afkriminaliseres? Er systemet gearret til at tage udgangspunkt i brugernes egne oplevelser og selvopfattelse gennem et rehabiliterende og habiliterende sigte? Er udviklingen af forløbsprogrammer og pakkeløsninger nu også egnet til de mangeartede problemstillinger, som socialt udsatte har, eller skaber vi reelt nogle kasser, der ikke passer? Er de eksisterende data på effekter og dokumentation på rusmiddelområdet gode nok – eller skal der et andet registreringssystem til? Det er nogle af de højaktuelle spørgsmål, som bliver sat til debat, når KL inviterer til den årlige Rusmiddelkonference.

Vi fortsætter den heftige debat på Rusmiddelkonferencen med en blanding af oplæg i plenum og sessioner, hvor der er mulighed for dialog med oplægsholdere og de øvrige deltagere. De forskellige oplægsholdere vil i deres indlæg både berøre de kommunale udfordringer og pege på løsningsforslag, som kan inspirere kommunerne i det videre arbejde med misbrugsområdet.

Hotel Comwell Kolding

13. OKTOBER

Åbent samråd med finansministeren om økonomisk ulighed i 2025-planen

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har kaldt finansminister Claus Hjort Frederiksen i åbent samråd for at svare på, “hvordan den økonomiske ulighed øges (gini-koefficienten) som følge af regeringens samlede helhedsplan ”DK2025 - Et stærkere Danmark”, og forklare, hvorfor gini-koefficienten kun blev beregnet for regeringens oplæg til skattereform og ikke for den samlede helhedsplan. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Magnus Heunicke (S).

Værelse 1-133 på Christiansborg kl. 9.00

13. OKTOBER

Konference: Bedre overgange til ungdomsuddannelser

Uddannelsesforbundet afholder konference om bedre overgange til ungdomsuddannelser. Konferencen vil fokusere på de unge, der ikke er i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse i umiddelbar forlængelse af grundskolen. Vi vil for-

søge at tegne et billede af de forskellige unge, deres udfordringer og muligheder samt præsentere undervisningsforløb og pædagogiske miljøer, som har erfaringer med at bringe de unge videre mod uddannelse. På konferencen har vi blandt andet inviteret forskere, uddannelsesinstitutioner og elever til at give deres bud på, hvordan vi får flere unge til at tage en ungdomsuddannelse.

Fællessalen på Christiansborg kl. 10.00

10.-13. OKTOBER

European Week of Regions and Cities

Det årlige åbent hus-arrangement i EU's Regionsudvalg, hvor politikere, lobbyister og journalister mødes og bliver klogere på Regionsudvalgets arbejde gennem events, forelæsninger og møder. Tidligere hed arrangementet Open Days, men har altså i år skiftet navn til European Week of Regions and Cities.

Bruxelles

13. OKTOBER

Konference: Data og resultatstyring i skolen

I forbindelse med skolereformen er der kommet fokus på elevernes læringsresultater og skolernes evne til at opnå de opstillede resultater i forhold til elevernes trivsel og faglige udvikling. COK indbyder til konference om resultatstyring i skolen, hvor deltagerne med inspiration fra både danske og udenlandske forskere og praktikere kan få viden og inspiration om, hvordan der kan arbejdes resultatorienteret med skolens data.

Phønix - Odense, Schacksgade 39, 5000 Odense C

13. OKTOBER

Konference: Ledelse og styring af fremtidens velfærd

Få inspiration til udviklingen af ledelses- og styringspraksis i din egen kommune gennem aktiv dialog og erfaringsudveksling med nogle af landets førende forskere. Konferencen er arrangeret af Kommunaldirektørforeningen, Socialchefforeningen, Børne- og Kulturchefforeningen og Kommunalteknisk Chefforening i samarbejde med FORUM for fremtidens offentlige styring og ledelse.

DGI-byen, Tietgensgade 65, 1704 København V, kl. 9.30

21. NOVEMBER

Samskabelsestræf 2016 - Skab bevægelse i praksis

Samskabelse er på alles læber i disse år - ikke mindst i den kommunale verden. Med samskabelse opstår der nye veje til og nye svar på, hvad kommunal velfærd er. Det byder på nye roller og opgaver for de parter, som samarbejder om at skabe bedre og mere kommunal velfærd. På COK's Samskabelsestræf kommer du til at arbejde sammen med andre praktikere inden for samskabelse - såvel private virksomheder som kommunale aktører og frivillige organisationer. Her bliver du inspireret af andres levede erfaringer med at samskabe, du byder ind med din egen viden om udfordringer, og du får skærpet dit blik for, hvordan konkrete metodiske greb kan hjælpe dig videre i din dagligdag med at samskabe velfærd.

Centralværkstedet, Værkmestergade 9, Aarhus C, kl. 9.30-14.30

22. NOVEMBER

KORA-konference om kommunal økonomistyring

Hvordan kan man udvikle den kommunale økonomistyring i en tid med sanktionslovgivning og stigende udgiftspres? Hvordan får vi bedre økonomisk styringsinformation? Og hvad kan man egentlig bruge benchmarkinganalyser til i praksis?

Eigtveds Pakhus, Asiatic Plads 2G, København K, kl. 10.00-17.00

6. DECEMBER 2016

VISO-konference 2016

Børn, unge og voksne - Handicap, specialundervisning og social udsathed er nogle af de områder, der dækkes, når VISO holder sin årlige konference. Konferencens første hovedoplæg præsenteres af professor Hanne Kathrine Krogstrup, Aalborg Universitet, der fortæller om nye veje til vidensbaseret socialt arbejde og de udfordringer, det giver, når forskningsmidlerne er få og indsatserne ofte komplekse. Efterfølgende fortæller sundhedsinnovator Peter Thybo om Det Dobbelte KRAM, som er et tværfagligt grundlag for indsatser om blandt andet sundhed og trivsel. Med denne model suppleres de traditionelle KRAM-faktorer med et mentalt aspekt. Som noget nyt på konferencen vil der i år være et udstillingsområde med en bred vifte af repræsentanter fra det specialiserede socialområde.

Hotel Nyborg Strand

I næste nummer af **kommunen**

Blik for frivilligheden

Hvordan går det med at bygge bro til de frivillige? Hvilke faldgruber og fede erfaringer kan det mangfoldige netværk af frivilligaktører berette om?

Kommunen har talt med eksperten, interessenten og den frivillige.

NR. 25 | MANDAG 24. OKTOBER

17,6

procent af eleverne i københavnske folkeskoler havde 2014/15 et fravær på mere end 20 dage. Det svarer til, at de mister et helt skoleår i løbet af deres 10 år i folkeskolen.

Kilde: Berlingske

BORNHOLM

Kommunaldirektør skifter til KL

Efter tre et halvt år som kommunaldirektør i Bornholms Regionskommune skal Laila Kildesgaard nu være direktør i KL.

- Laila Kildesgaard kommer med en solid ballast fra kommunerne. Hun kender indgående kommunernes udfordringer og opgaver og har været chef i flere kommuner. Hendes stærke kommunale kompetencer og personlige egenskaber vil helt sikkert komplettere KL's direktion, siger KL's administrerende direktør Kristian Wendelboe.

Laila Kildesgaard er 47 år og har siden foråret 2013 været kommunaldirektør i Bornholms Regionskommune. Hun har tidligere blandt andet været direktør i Helsingør Kommune og chef i Københavns Kommunes Børne- og Ungdomsforvaltning. Før da har Laila været ansat i blandt andet 3F, Kvindeligt Arbejderforbund og Dansk Metal.

Den nye KL-direktør er uddannet cand.scient. i kulturgeografi og historie og vil nu skulle dele sin tid mellem hverdage i København og weekender på Bornholm.

Laila Kildesgaard tiltræder som direktør i KL den 14. november 2016.

FOTO: OLE KONSTANTYNER

KL

Ny kontorchef for sundhedsområdet i KL

Hanne Agerbak bliver ny kontorchef for KL's Center for Social og Sundhed. Hun er 41 år og har siden 2014 været chefkonsulent i KKR Hovedstaden. Inden da har hun blandt andet været administrations- og analysechef på Nyt Hospital Nordsjælland og chefkonsulent i det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium.

Hanne Agerbak skal lede KL's Center for Social og Sundhed i samarbejde med kontorchef Tina Wahl, der

har ansvar for socialområdet.

Hun afløser Christian Harsløf, der fra 1. november skal være direktør i Roskilde Kommune.

Kommuner

HALSNÆS

Ny chef for Miljø og Teknik i Halsnæs

Halsnæs Kommune har ansat Sune Schou i den ledige stilling som chef for Miljø og Teknik, hvor han starter den 1. november.

Sune Schou er i dag ansat som områdechef i Vejdirektoratet og har tidligere været stabschef i Region Hovedstaden og kontorchef i Miljøstyrelsen.

Sune Schou starter i sit nye job den 1. november og afløser Rikke Hvelplund, der forlod kommunen den 1. august til fordel for en stilling som centerchef i Københavns Kommune.

FURESØ

Furesø får to nye centerchefer

Mandag den 3. oktober er første arbejdsdag for to nye centerchefer i Furesø. Rikke Østergaard Asmussen, der er konstitueret i stillingen som centerchef for Børn og Voksne, tiltræder formelt den 1. oktober 2016, og Elisabeth Gadegaard Wolstrup tiltræder som ny centerchef for By og Miljø.

Rikke Østergaard Asmussen har arbejdet med styring, drift, udvikling og strategi indenfor det specialiserede socialområde gennem en årrække først i Københavns Kommune og siden 2014 i Furesø. Hun er 42 år og uddannet cand.scient.pol. fra Københavns Universitet og

har en Master in Public Governance fra CBS.

Elisabeth Gadegaard Wolstrup har i de seneste syv år været ansat som kontorchef i henholdsvis Miljøstyrelsen og Naturstyrelsen og har desuden erfaring fra Integrationsministeriet og Sundhedsstyrelsen. Hun er 44 år og uddannet i statskundskab fra Københavns Universitet.

VIBORG

Apple udløser chefrokade i Viborg

Viborg Kommune har ansat Anders Holm som ny chef for Erhverv og Udvikling. Han kommer fra en stilling som udviklingschef i Lemvig Kommune og tiltræder sin nye stilling den 1. november 2016, oplyser kommunen.

Som chef for Erhverv og Udvikling bliver Anders Holm en central del i samarbejdet mellem kommune og erhvervsliv, og han får ansvaret for at realisere Viborg Kommunes målsætninger for erhvervsudvikling og vækst. Herudover får Anders Holm ledelsesmæssigt ansvar for staben i Erhverv og Udvikling.

Stillingen som chef for Erhverv og Udvikling skulle besættes, da den tidligere chef Kristian Brøns Nielsen overgår til en ny stilling som Chief Investment Officer i Viborg Kommune i forbindelse med Apples etablering af datacenter i Foulum til i alt 6,3 milliarder kroner.

Regioner

SJÆLLAND

Region Sjælland henter økonomidirektør fra Vejdirektoratet

Karsten Ole Knudsen er ny økonomidirektør i Region Sjælland. Syv år i Finansministeriet, kommunaldirektør i to kommuner og senest resourcedirektør i Vejdirektoratet udgør blot et udsnit af Karsten Ole Knudsens lange erfaring, oplyser regionen.

Siden 2009 har Karsten Ole Knudsen haft ansvaret for Økonomi, IT og Intern Service i Vejdirektoratet. Her har han især gjort sig bemærket ved at modernisere og udvikle økonomiområdet og har hævet Vejdirektoratets økonomiske styringskvalitet til et højt niveau.

- Gennem de seneste knap 30 år har jeg arbejdet i forskellige dele af staten, i kommuner og i EU, men aldrig i en region. Udfordringen i Region Sjælland ser jeg derfor frem til. Region Sjælland er en stor virksomhed, hvor regionens opgaver har en central betydning for borgerne. Det er en udfordring, som jeg glæder mig til.

Karsten Ole Knudsen tiltræder 1. oktober og erstatter tidligere økonomidirektør Morten Koch, der fratrådte i foråret.

Organisationer

KL

KL henter direktør i ministerium

Arne Eggert bliver ny udviklingsdirektør med ansvar for KL's indsats på børne-, skole- og uddannelsesområdet.

"Jeg er meget tilfreds med at kunne præsentere Arne Eggert som ny udviklingsdirektør i KL. Børne-, skole- og uddannelsesområdet er en helt central dagsorden for kommunerne og KL. Udviklingsdirektøren skal være med til - sammen med kommunerne og de øvrige interessenter - at give områderne endnu større opmærksomhed fremadrettet. Jeg ser frem til, at Arne med sin personlige profil og stærke faglige kompetence og netværk på området skal være med til at fortsætte udviklingen og styrke KL og kommunernes rolle på dette område".

Sådan siger Kristian Wendelboe, administrerende direktør i KL, om ansættelsen. Arne Eggert har siden 2012 været afdelingschef for undervisning og dagtilbud i Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling. Inden da var han blandt andet kontorchef og ministersekretær i samme ministerium.

Arne Eggert er uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet.

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN

- så du har sikkert været her før.

Hele
Danmarks
mødested

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Et knagende gammelt hus og en syngende hofte

Jeg kender formanden for menighedsrådet i landets mindste sogn. Det er nemlig min fætter, og jeg havde ham og anden familie til en hyggelig frokost i et sommerhus i Thy i sommer. Her gik snakken om stort og småt - blandt meget andet om min fætters løjerlige, kunstige, hofte.

Han var egentlig inkarneret københavner, men længtes i virkeligheden efter livet på landet og slog sig ned på Agerø, en lille ø ved Mors' sydkyst - den er dog landfast med en dæmning.

På Agerø bor 26 sjæle. Deraf er to tilsyneladende hedninge eller medlemmer af et andet trossamfund, mens de 24 er medlemmer af folkekirken. Altså er der 24 sjæle i sognet. Ikke desto mindre har øen selvfølgelig en lille kirke - alene på Mors med godt 17.000 folkekirke-medlemmer er der 34 kirker. En gang månedlig er der gudstjeneste på Agerø.

Da jeg undrende spurgte, hvorfor sognet ikke bliver nedlagt og sammenlagt med et nabosogn, lød svaret, at det blandt andet er, fordi der aldrig er messefald - hvor gudstjenesten aflyses, fordi ingen eller kun få er mødt frem - men tværtimod ofte er mere end 100 procents fremmøde. De kommer tit fra andre sogne, fordi de synes, det er hyggeligt med den lille ø-kirke. Og på den lille ø møder alle, der ikke ligefrem er bortrejst, selvfølgelig op til gudstjeneste.

Ser ikke kønt ud

Der findes sogne helt uden et menighedsråd, eller hvor interessen er så ringe, at ikke alle pladser kan besættes. Når min fætter er blevet formand, så er det, fordi 'nu var det blevet min tur', som han forklarede. Det klarer de uden valg. De finder ud af at få ordnet, hvad ordnes skal, og fordeler opgaverne i bedste forståelse, som man nu kan derude i det forkætrede Ud-kantsdanmark.

Faktisk afgøres menighedsrådsvalget langt de fleste steder i al fredsommelighed uden valg. I 2012 i 95 procent af landets 2.169 sogne. I november i år er der kun valg til 54 af 1699 menighedsråd.

Og det er nok heldigt. For der, hvor der afholdes valg, fordi der er opstillet flere lister, ser det ikke kønt ud. Stemmeprocenten har været faldende gennem årtier. Ved seneste valg i 2012 endte den på sølle 14,98. Bag tallet gemmer sig store forskelle.

Omkring den flotte domkirke i Ribe er der solid opbakning til folkekirken. I Ribe Dom-sogn endte stemmeprocenten i 2012 på 64,78. I den modsatte ende af vort lille land ser det ganske anderledes ud. I det københavnske Vesterbro Sogn var stemmeprocenten på 3,13! Kun 586 af 18.747 folkekirke-medlemmer mødte frem og afgav stemme.

Og så er der jo medlemstallet. Hos min fætter på Agerø er opbakningen stor: 92 procent er medlemmer. På Vesterbro er kun omkring 30 procent medlemmer. For hele Danmark er tallet 76,9.

Ateisterne slår til

I 1990 - for bare 26 år siden - var opbakningen til folkekirken på 89,3. Der er tale om et jævnt fald år for år, men det seneste år er det gået stærkere. Det er ikke kun inde på stenbroen, at folkekirken har problemer med den folkelige opbakning. Og jeg er ikke den eneste, der bruger ordet krise om situationen.

Noget af forklaringen på det accelererende frafald skyldes formentlig opkomsten af en ny aktør, Ateistisk Selskab. De højlydt erklærede

Valget til menighedsrådene den 8. november udløser formentlig ikke den store dramatik. Problemerne opstår først, når man skal hive en stadig mere "kirkefremmed" befolkning til stemmeurnerne. Ved seneste menighedsrådsvalg var stemmeprocenten eksempelvis helt nede på 3,13 procent i Vesterbro Sogn.

Foto: Claus Bonnerup / Polfoto / arkiv

"De højlydt erklærede religionsfornægttere startede for et års tid siden en kampagne, hvor selskabet blandt andet gjorde det muligt at melde sig ud af folkekirken med nogle få greb på computeren. Og det har bragt sindene i kog. Den slags effektfulde angreb er det ærværdige gamle hus ikke vant til."

religionsfornægttere startede for et års tid siden en kampagne, hvor selskabet blandt andet gjorde det muligt at melde sig ud af folkekirken med nogle få greb på computeren. Og det har bragt sindene i kog. Den slags effektfulde angreb er det ærværdige gamle hus ikke vant til.

'Desertører' kaldte den iltre pastor Poul Joachim Stender de frafaldne. Og selveste kirke-ministeren, den gamle grundtvigianer Bertel Haarder, tøjlede sit temperament og sagde om Ateistisk Selskab: 'De bekæmper Danmarks ældste samfundsinstitution, som jeg ikke kan se generer noget menneske i landet, tværtimod.'

En ting er udmeldelserne. En anden ting er de danskere, der fortsat er med i foreningen.

'Folkekirken må se i øjnene, at den overvejende del af medlemmerne er blevet kulturkristne og kirkefremmede og kommet på så lang afstand af kirken, at den kun har ceremoniel betydning for dem.' Sådan lyder konklusionen på en ny rapport 'Folkekirken set udefra'.

Den bygger på såkaldt kvalitative interview med hovedsagelig præster og menighedsråds-medlemmer. Undersøgelsens bagmand, Sven Scharling, var forundret over den optimisme

og virkelyst, han mødte, og siger til Weekend-avisen, at den er udtryk for en 'ubegrundet ubekymretthed'. For uanset hvor mange aktiviteter der sættes i gang, så får folkekirken ikke for alvor de kirkefremmede ind.

Udmeldelse hos den vrede præst

Selv er jeg ikke medlem. Jeg meldte mig ud, dengang man skulle møde op hos præsten, hvor man fik læst og påskrevet, før man kunne få udleveret en udmeldelsesblanket. Den skulle så i øvrigt afleveres i udfyldt stand til selvsamme vrede præst.

Det er ikke, fordi jeg ønsker kristendommen hen, hvor peberet gror, og folkekirken nedlagt. Jeg erkender fuldt ud, at kristendommen i vores udgave er fundament for de humane og sociale holdninger, der - omend under hårdt angreb i disse år - har skabt vores samfundsindretning. Det er institutionen - kirken som magt - jeg har problemer med.

Gennem historien går et blodigt spor af uhyrlige overgreb på mennesker og brutal magtudøvelse begået af kirken. Og perversiteten af kristendommen i talrige fundamentalistiske kredse i for eksempel USA er lige så reaktionær, blodig og undertrykkende som ved muslimsk fundamentalisme.

Og den katolske mod den protestantiske kirke i Irland. Eller Vatikanets hemmelighedskræmmeri og dækken over pædofile overgreb.

Nå ja, så er der jo min fætters løjerlige hofte. Ved familiefrokosten var gennemsnitsalderen ret høj, så helbredet havde en naturlig plads på dagsordenen. Min fætter har trods alderen et glimrende helbred og spurter gerne ud på lange cykelture. Dog fik han fik en kunstig hofte for en del år siden. Den har fra første stund været problemløs og aldrig givet smerter.

'Nå ja, der var lige her for nylig. Jeg gik og arbejdede i haven, da der pludselig kom en høj, klingende lyd. Jeg vendte mig forundret for at se, hvor den mærkelige lyd kom fra. Der gik et stykke tid, før det gik op for mig, at den kom fra mig selv,' fortalte han. Den kommer nu af og til og er så høj, at han kan transmittere den til interesserede via sin telefon. Det grinede vi højt af, og han prøvede at demonstrere det, men den dag ville hoften ikke synge.

Lægen siger, at det behøver han ikke tage sig af. Hoftens jamrer nok, men den er bundsolid.

Er det mon også sådan med folkekirken? Jeg tvivler.